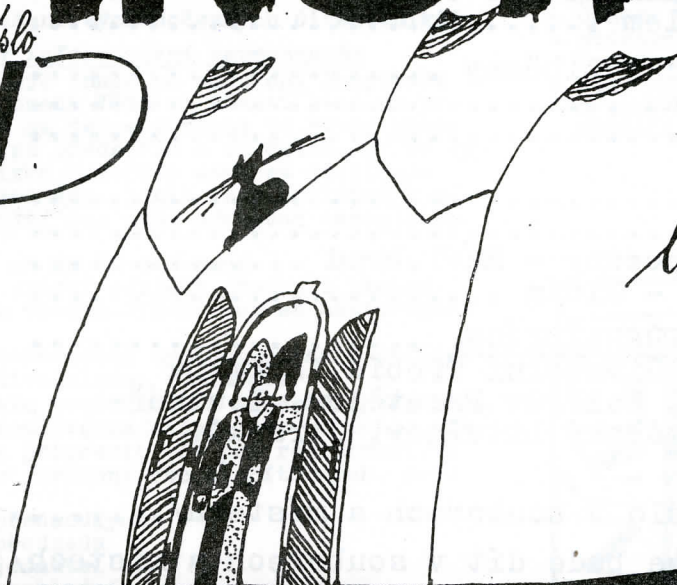

divadelní HROMADA

číslo

V

*zpravodaj
samotvorských
divadelníků,
loutkářů a recitátorů
ve Východních Čechách,
na pomoci
Moravy a v části
Sudeta*

NAPIŠTE NÁM !!!

- 1/ JAKÁ JE SOUČASNÁ
SITUACE
VE VAŠEM SOBORU
A JAK SE PROMĚNILA
V POSLEDNÍCH DVOU LETECH ?
- 2/ S JAKÝMI NEJVĚTŠÍMI PROBLÉMY
SE POTÝKÁTE
A JAK JE ŘEŠÍTE ?
- 3/ MÁTE ZÁJEM
O SETKÁVÁNÍ
S DALŠÍMI SOBORY
VE VÝCHODOČESKÉM REGIONU
A JAK SI TAKOVÁ SETKÁVÁNÍ
PŘEDSTAVUJETE ?

PIŠTE NÁM POKUD MŮŽETE
NA ŘÁDKOVÁNÍ 1
A 44 ÚDERŮ NA 1 ŘÁDEK.
VELICE NÁM TÍM USNADNÍTE
PRÁCI !!!
POSÍLEJTE FOTKY,
POZVÁNKY,
PLAKÁTY,
PROSTĚ VŠECHNO,
CO MŮŽE H R O M A D U
OBOHATIT.

DALŠÍ ČÍSLO VYJDE
KONCEM LEDNA 1993.
BUDE OBSAHOVAT
ZÁKLADNÍ INFORMACE
K PLÁNOVANÝM SETKÁNÍM
VE VÝCHODOČESKÉM REGIONU,
TERMÍNY VÝCHODOČESKÝCH
I NÁRODNÍCH PŘEHLÍDEK,
DALŠÍ TERMÍNY,
KTERÉ NÁM OZNAMÍTE,
ATD. ATD. ATD. ATD. -
VČETNĚ PRAVIDELNÝCH RUBRIK.
UZÁVĚRKA PRO PŘÍSPĚVKY
DO TOHOTO ČÍSLA
JE 15. PROSINCE 1992.
PŘÍSPĚVKY POSÍLEJTE NA ADRESU:
IMPULS, OKRUŽNÍ 1130,
HRADEC KRÁLOVÉ, 50003
K RUKÁM M. CÍSAŘOVÉ,
NEBO NA ADRESU:
ALENA EXNAROVÁ,
ELIŠČINO NÁBŘEŽÍ 626/c
HRADEC KRÁLOVÉ, 50000

<u>O B S A H :</u>	str.112
<u>VE VOLNÉM STYLU:</u> /Zprávy z Volného sdružení východočeských divadelníků/	str.113-115
<u>IMPULSY Z IMPULSU:</u>	str.116-122
- BYLO: Přehlídka Dospělí dětem - Havl.Brod	str.116-118
Inspirace - Divadelní šance	str.119-121
Prázdniny s divadlem	str.121-122
- BUDE: Loutkářská přehlídka Libčany	str.122
Ještě do konce roku	str.122
Přehlídky 1993	str.122
<u>VIDĚLI JSME:</u>	str.123
Náměly v Jičíně	str.123
Jak se kradou princezny - Havl.Brod	str.123
Čertovské pohádky - Jičín	str.123
<u>VÝCHODOČEŠI NA NÁRODNÍCH PŘEHLÍDKÁCH:</u>	str.124-128
Přehled o účasti, Divadelní Třebíč, Šrámkův Písek, Prachovice, Wolkrův Prostějov, Loutkářská Chrudim, Loutkářský Litvínov, Jiráskův Hronov, FEMAD	
<u>PRKNA PRAŠTĚLA:</u> /Co se událo v souborech a místech/.....	str.128-130
<u>PRKNA BUDOU PRAŠTĚT:</u> /Co se bude dít v souborech a místech/.....	str.130
<u>NESTOŘI A KANDRDASOVÉ:</u> /Osobnosti východočeského regionu/.....	str.131
Honza Merta	
<u>ŠKOLA HROU:</u> /Informace z oblasti tvořivé dramatiky/	str.132
Zkušenosti z okresu Ústí n.Orl.	
<u>VE SLUŽBÁCH THÁLIE:</u> /Jubilea, poděkování/	str.133
<u>PELMEL:</u> /Cokoliv/	str.134-135
<u>DIVADELNÍ TRŽNICE:</u> /Soubory nabízejí, vybízejí/	str.135-136
<u>SLOVO DO PRANICE:</u> /Rubrika zcela nová, diskusní/	str.137
<u>REFLEKTOR:</u> /upozorňujeme, doporučujeme, informujeme/	str.137
<u>MIMO RUBRIKY:</u>	str.138-139
Přehlídka divadla jednoho herce	
Úplně mimo rubriku - aneb Jak jsem se zúčastnil	
<u>VÝZVA</u> k záchraně jeviště Jiráskova divadla	str.140
<u>FOTOGRAFICKY:</u>	str.141
<u>TIRAGE - TIRÁŽ:</u>	str.142

VE VOLNÉM STYLU (ZPRÁVY VSVD)

(VSVD = Volné sdružení východočeských divadelníků)

Na úvod aneb Malý informativní harmonogram

Dne 28. 6. 1992 ihned po skončení Inspirace proběhla valná hromada VSVD za účasti sice ne právě valné, nicméně na délce diskuse to stopy nezanechalo. Hovořilo se především o otázkách, které vyprovokovala už Mirka Císařová dopisem otištěným v minulém čísle Hromady. Došli jsme společně k názoru, že je nejvyšší čas naše sdružení zaregistrovat, abychom:

- mohli požádat na MK ČR o dotaci
- se mohli jako právní subjekt účastnit platně rozhodování ve věcech týkajících se amatérského divadla
- mohli lépe a rovnocenně spolupracovat s dalšími organizacemi divadelními i jinými.

K tomuto účelu zvoleno nové předsednictvo složené převážně z Královéhradečáků, aby se mohlo operativně scházet a připravit vše pro registraci, k čemuž zde dostalo pověření všech přítomných. Jeho složení:

Alena Exnarová, předsedkyně
Jan Merta, místopředseda
Mirka Císařová, jednatel
Břetislav Lelek, pokladník
Svatopluk Pilař (kooptován později místo původně navrhaného Rudolfa Faltejska, který se na naši výzvu ke spolupráci neozval)

Do revizní komise zvoleni:

Alexandr Gregar, Danica Weissová a Ema Zámečnicková.

Rozhodnuto svolat schůzku předsednictva a dalších k pomoci a radě ochotných zájemců při Jiráskově Hronově. I tak se stalo.

Dne 3. 8. 1992 se v Hronově sešlo předsednictvo (bez omluvené Mirky Císařové a s přítomnými dalšími divadelníky) a dopracovalo původní návrh stanov. Ten byl okamžitě z Hronova odeslán na MV ČR, abychom na základě udělené registrace stihli požádat o finance na MK.

Na JH proběhlo také jednání o spolupráci našeho sdružení s SČDO (Alena, Mirka). Rovněž jsme se účastnili (Alena, Mirka) setkání divadelníků při JH, OŠ JH, kde se hodnotil letošní ročník přehlídky a tvořila koncepce na příští rok.

Vzhledem k dovozeným byl "styčným důstojníkem" s MV Břeťa, který po jisté patálii s chybějícím podpisem obdržel číslo registrace a zjistil, u kterého peněžního ústavu pro nás bude výhodné zřídit si účet. Kromě toho byl také pověřen požádat ještě před tím vším o dotaci na vydávání Hromady na příští rok i zpětně na rok letošní (na radu kompetentních lidí z kompetentních orgánů), což okamžitě učinil.

Poslední týden v srpnu, kdy jsme se po dovozených začali ocítat v Hradci, bylo už možné zřídit onen běžný účet u Ekoagrobanky (Alena, Břeťa a Honza) a při dvou pivech plánovat, co bychom mohli příští rok udělat a na co tudíž požádat o dotaci. Honza byl pověřen zajet na chalupu za Mirkou, abychom naše plány zkoordinovali s IMPULSEM - minime přece úzce spolupracovat.

29. srpna byla odeslána žádost o dotaci na MK ČR, kterou zformulovali Honza s Alenou.

Druhý týden v září přišla odpověď z MK, že:

- dostanem peníze na Hromadu, výše nám bude sdělena,
- máme poslat podrobnou koncepci plánované dílny mladého divadla a odborné pomoci souborům - podle toho se uvidí, zda na to dostaneme,
- na přehlídky tradičního divadla a divadla jed-

noho herce nedostaneme, protože mají pouze regionální charakter.

28. 9. odesíláme na MK děkuvný dopis, v němž však ještě prosíme o přehodnocení stanoviska týkajícího se přehlídek, protože by měly obsáhnout minimálně celý bývalý Východočeský kraj. Podrobnou koncepci dílny mladého divadla i odborné pomoci souborům slibujeme poslat, jakmile ji dopracujeme.

Ještě předtím 16. září jsme se sešli, abychom dopracovali návrh organizačního řádu (podklady připravil Saša). Přemýšlíme o setkání - překvapení - valné hromadě 28. 11. Do té doby musíme ještě připravit řadu věcí:

- podrobný plán činnosti na rok 1993
- dohodu s IMPULSEM o spolupráci
- podrobné koncepce dílny mladého divadla a odborné pomoci souborům
- atd. atd. atd.
- a taky vlastně materiály pro říjnové číslo HROMADY....

psáno 28. 9. 1992
Alena Exnarová

Tak tenhle návrh Maria Alfieri na razítko, průkazku, a tak podobně, jsme vybrali jako ten pravý. Proč?

Je dostatečně výrazný i pro zmenšenou podobu razítka, cítíme v něm napětí, že se něco děje, dělo a bude dít i příště. Vaše stížnosti na naši hlavu.

Mirka Císařová, Jan Merta a Alena Exnarová.

Tak tyto další Mariovy návrhy ještě připadaly v úvahu:

Volné sdružení východočeských divadelníků

STANOVY

Volné sdružení východočeských divadelníků (dále jen VSVD) je spolek sdružující neprofesionální divadelníky a jejich příznivce. Je samostatnou právnickou osobou, která svým jménem nabyvá práv a zavazuje se. Sídlem VSVD je Hradec Králové, Okružní 1130.

Článek I - Poslání a cíle

Posláním VSVD je sdružovat neprofesionální divadelníky, členy divadelních souborů i jednotlivce ke společnému cíli, kterým je propagace jejich činnosti, spolupráce při nejrůznějších projektech, vzájemná inspirace při uskutečňování této činnosti, pořádání přehlídek, festivalů, soustředění a vzdělávacích akcí a spolupráce na těchto činnostech s jinými subjekty. VSVD hájí zájmy členů a zastupuje je na veřejnosti. VSVD odpovídá za to, že cíle a metody, které používá, nebudou zneužity.

Článek II - Členství

Řádným členem VSVD může být osoba fyzická i osoba právnická. Členem VSVD mohou být i kolektivy souborů, které nemají právní subjektivitu. V tomto případě je kolektivní členství členstvím mimořádným. O čestném členství může rozhodnout VSVD na základě usnesení valné hromady.

Členem se stává každý, kdo souhlasí se stanovami, podá písemnou přihlášku a zaplatí stanovené zápisné. Členství zaniká dlouhodobým neplacením příspěvků, vystoupením, úmrtím.

Členství ve VSVD nevylučuje členství jeho členů v jakékoliv další organizaci včetně organizací divadelních.

Článek III - Práva a povinnosti členů

Každý člen má právo zúčastnit se práce ve VSVD, užívat informací a výsledků činnosti VSVD. Má právo volit orgány VSVD a být do nich volen. Mimořádný člen se účastní voleb do orgánů VSVD dle ustanovení organizačního řádu.

Povinností řádných členů VSVD je platit členské příspěvky, respektovat zásady činnosti VSVD a dokončit práci, kterou na sebe převzali. Čestný člen nemusí platit členské příspěvky a má hlas pouze poradní. Výši příspěvku určuje valná hromada.

Článek IV - Orgány VSVD

Základním orgánem VSVD je valná hromada, která je svolávána minimálně jednou ročně. Usnášení schopná je při nadpoloviční většině členů. Tato podmínka odpadá po jednorodinové čekací době, kdy je valná hromada schopná usnášení při nadpoloviční většině přítomných členů.

Nejvyšším orgánem VSVD je rada VSVD, která má rozhodovací pravomoce mezi valnými hromadami. Rada VSVD je nejméně pětičlenná.

Dalším orgánem je revizní komise (nejméně tříčlenná), která se může zúčastňovat všech jednání rady VSVD a může za podmínek stanovených organizačním řádem svolat valnou hromadu. Revizní komise dohlíží nad zákonností opatření rady a jejich souladu se stanovami, dohlíží na přípustnost hospodářských situací a reviduje hospodaření VSVD.

Rada VSVD ustavuje na návrh členů specializované skupiny, které samy odpovídají za činnost, pro které byly zřízeny. Vedoucí těchto skupin bývají kooptováni do rady VSVD. Předseda a místopředseda VSVD jsou voleni valnou hromadou a reprezentují především VSVD na veřejnosti. Jsou voleni na jeden rok valnou hromadou, která jediná má právo i na jejich odvolání. V případě nutnosti zastupuje předsedu

místopředseda, nebo jiný pověřený člen rady. Dalšími členy jsou nutně ještě jednatel a pokladník.

Článek V - Hospodaření VSVD

Zdrojem finančního zabezpečení jsou: zápisné a členské příspěvky, výnosy z akcí VSVD, dary a odkazy, subvence, výnosy z hospodářské činnosti a úroky z konta. Finanční příspěvky jsou uloženy u peněžního ústavu Ekoagrobanka a.s. Ústí nad Labem, pobočka Hradec Králové, Wonkova 1142, č. účtu 410 22 90/1800. S finančními prostředky může nakládat pokladník rady na základě rozhodnutí rady VSVD v souladu se stanovami a organizačním řádem VSVD. Za řádnou evidenci příjmů, vydání a majetku odpovídá pokladník.

Článek VI - Ukončení činnosti VSVD

VSVD zaniká dobrovolným rozpuštěním, nebo sloučením s jiným spolkem. O rozpuštění, nebo sloučení rozhoduje valná hromada. Dojde-li k tomuto kroku, provede VSVD majetkové vypořádání dle příslušných paragrafů zákona č. 83/90.

Článek VII - Závěrečné ustanovení

Tyto stanovy VSVD jsou závazné pro všechny řádné, mimořádné a čestné členy i všechny orgány VSVD. Změny ve stanovách mohou být provedeny se souhlasem valné hromady na návrh kteréhokoliv člena VSVD. VSVD využívá vlastní razítka a značku. Součástí stanov je jmenný seznam zakládajících členů VSVD.

Stanovy nabývají platnosti registrací u ministerstva vnitra ČR ze dne 19. 8. 1992.

Jistě jste si všimli, že stanovy VSVD jsou dostatečně obecné a volné, aby naši činnost nikterak neomezovaly, ba přímo naopak: aby nám umožnily co nejlépe se zapojit do celorepublikového dění, aby mohli být členy i všichni naši přátelé, kteří mají k východním Čechám vztah pouze proto, že mají rádi nás. Potřebná upřesnění, bez nichž se neobejdeme, budou stanovena v organizačním řádu VSVD. Jeho návrh je vypracován a schvalovat ho bude příští valná hromada. Jak si to schválíme, takové to budeme mít.

A kdy?

28. listopadu 1992!

To je datum, na které plánujeme svolání valné hromady. Ale nejen to! Chceme, abychom společně strávili příjemný den. Proto chystáme překvapení! V tuto chvíli ještě sami přesně nevíme, který z našich nápadů se nám podaří realizovat, ale věříme si, že něco určitě.

Takže:

Srdečně zveme všechny členy VSVD i další zájemce. Místo konání a program akce ještě upřesníme.

P O Z O R
OD 19. 8. 1992
JSME REGISTROVÁNI
V MVČR POD ČÍSLEM
VSC / 1-14224/92-R
BĚŽNÝ ÚČET MÁME
V EKOAGROBANKY
V HRADCI KRÁLOVÉ
POD ČÍSLEM
4702290/1800

VÍTE CO TO JE
AITA / IATA ?!

AITA/IATA je mezinárodní nevládní organizace a-matérského divadla sledující, iniciující a ko-ordinující spolupráci všech sdružených organizací v oblasti mezinárodních styků na poli amatérského divadla.

Její poslání je v souvislosti s jejími stanovami:

- propagovat a bránit divadelní umění všech amatérských divadelních uskupení, která plní umělecké a kulturní cíle
- vzájemnými kontakty a trvalými mezinárodními styky posilovat společné stránky aktivit svých členů
- koordinovat aktivity svých členů při uskutečňování jejich poslání - obohacovat lidskou osobnost a přispívat k výchově lidí prostřednictvím divadla
- ulehčovat mezinárodní výměny mezi všemi uskupeními amatérského divadla.

Dne 30.6.1992 byla ustavena česká sekce AITA/IATA, která společně se slovenskou sekci tvoří československé středisko AITA/IATA. Po registraci Volného sdružení jsme podali žádost o členství v této sekci. V současné době jsou jejími členy Amatérská divadelní asociace (ADA), ARTAMA Praha, Svaz českých divadelních ochotníků a Sdružení pro tvorivou dramaturgii./

Česká sekce AITA/IATA:

- sdružuje své členy za účelem podpory a koordinace jejich mezinárodních aktivit
- pečuje o šíření zahraničních zkušeností a inspirací pro potřebu českého amatérského divadla a dramatické výchovy
- dává podněty pro propagaci českého amatérského divadla a dramatické výchovy v zahraničí
- podílí se na zprostředkování osobních kontaktů a na vytváření mezinárodního společenství jako předpokladu odborných kontaktů
- spolupracuje s českými národními středisky UNIMA, ASSITEJ aj.

IMPULSY Z IMPULSU

Akce a setkání, které organizoval pro východočeské a další divadelníky Středisko amatérské kultury IMPULS v době od vydání posledního čísla HROMADY, t.j. od května do září 1992.

O-BYLO-BYLO DOSPĚLÍ DĚTEMÍ

(Východočeská přehlídka inscenací dospělých pro děti)

Termín: 23. - 24. května 1992

Místo: Havlíčkův Brod

Spolupřadatel v místě: Kulturní dům OSTROV
Havlíčkův Brod

Účast: 4 soubory (z toho 1 host - přihlášený mimo území býv. Vč. kraje - Brno)

- ADIVADLO Havlíčkův Brod - S. Oubram-V. Novák: JAK SE KRADOU PRINCEZNY
- VOJAN Doubravice - na motivy lotyšské pohádky MOŘSKÁ NEVĚSTA
- VOLNÉ HERECKÉ SDRUŽENÍ Jičín - vlastní dramati- zace: ČERTOVSKÉ POHÁDKY
- ARMINA BRNO - S. Oubram-V. Novák: STRAŠIDLO BUBLIFUK

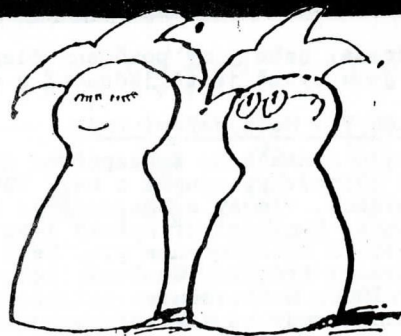
Porota: Alena Urbanová, Alena Exnarová, Jan Císař, Miloslav Kučera, Vladimír Zajíc

Ocenění: Postup na národní přehlídku do Rakovníka: Volné herecké sdružení Jičín - ČERTOVSKÉ POHÁDKY, ADIVADLO Havlíčkův Brod - JAK SE KRADOU PRINCEZNY

Součástí přehlídky byl seminář, dětská i souborová dílna, výtvarná a literární soutěž.

Jednou větou: Návrh Maria Alfieriho pro plakát se stal inspirací pro vznik symbolu přehlídky a objevoval se v řadě provedení jako cena i upomínka. V Brodě bylo dobře. Svědčí o tom mimo jiné i milý a fundovaný článek naší přední odbornice pro tuto oblast, divadelní teoretičky a kritičky Aleny Urbanové s názvem Hlavní věc: "setkávání" v 9. č. Amatérské scény (str. 8-9), který doporučujeme vaší pozornosti.

A dále nikoliv jednou větou - ale podrobněji:

Informace o přehlídce od Lídy Honzové, pracovnice Kulturního domu OSTROV v Havlíčkově Brodě, který byl hlavním spolupřadatelem přehlídky v místě. (Vybráno z obsáhlejšího materiálu.)

Po čtyřech letech se do Havlíčkova Brodu vrátila východočeská přehlídka divadelních souborů hrajících pro děti. Čtyři inscenace dokázaly, že amatérské divadlo svoji práci neskončilo. Členové souborů vytvářejí své inscenace za mnohem složitějších ekonomických podmínek než tomu bylo dříve, avšak ti, kteří divadlo opravdu milují, dokáží překonat různé překážky a svůj vztah dovedou až ke zdárnému konci. Ani o jednom z představení se nedá říci, že mělo slabou úroveň. Žádný z inscenátorů se nesnížil k tomu, aby práci odbyl, protože "to je jen pro děti". Naopak moderní inscenátorské postupy, hledání výrazu, vztah k dětskému divákovi, to vše bylo jasně čitelné. A především chuť členů všech souborů to všechno dělat. Trápit se hledáním při zkouškách a radovat se s diváky při představení.

Dětští diváci se skládali ze dvou skupin. Jednak to byli diváci běžného typu - přišli s rodiči, s kamarády nebo i sami se zájmem vidět představení. Jednak to byly děti, které se samy na přípravě a průběhu přehlídky podílely. Obou skupin si vážíme stejně, obě byly bezvadnými diváky, pro které se dobře hrálo. A bylo jich na každém z představení 250 - 300!!

Spolu se Školským úřadem v Havlíčkově Brodě jsme vyhlásili výtvarnou soutěž o nejmilejší pohádkovou postavu. A sešlo se na čtyřista překrásných dětských kreseb a kresbiček. Mnohé byly oceněny výtvarnou porotou. Výstava všech bez omezení tvořila příjemné prostředí přehlídky. Některé z kreseb si odnesli domů účastníci přehlídky, některé budou výzdobou pro dětské oddělení nemocnice v Jičíně, některé v domově důchodců ve Smrčné. Některé necháme zarámovat a budou použity jako ceny při přehlídce příští.

Stejně byla vyhlášena také soutěž literární, které se zúčastnilo 30 dětí. I tato soutěž byla vyhodnocena a oceněna. Navíc byly některé náměty použity při divadelní dílně v průběhu přehlídky. Vznikly tak docela zajímavé miniinscenace.

Děti též pomáhaly při přípravě přehlídky organizačně. Z každé havlíčkobrodské školy prováděla dvojice děvčat předprodej vstupenek na přehlídku, některá děvčata pomáhala na sále přímo v průběhu, např. při udělování cen.

Po celé dva dny přehlídky pracovala tzv. "dětská porota". Ovšem ne tak, že by děti po každém představení řekly "líbilo-nelíbilo" a dost. Patnáct dětí pod vedením zkušených lektorů dramatické výchovy pracovalo ve vlastní dílně a zrovna tak jak dospělí seminaristé, v závěru přehlídky svoji práci předvedlo. A nutno říci, že s velkým úspěchem.

Řeklo by se - přehlídka je o divadle pro děti. Ale tak jako inscenátoři, tak i divadelní teoretici a odborníci z praxe, berou tuto divadelní práci velice vážně a zodpovědně. Lektorský sbor byl na vysoké odborné úrovni. A hovořilo se s inscenátory jednotlivých představení i ostatními seminaristy dlouho do noci o všech podstatných záležitostech v této oblasti. Je totiž proč. Naše děti ve svém celku trpí stále nedostatkem citové výchovy. Všichni to dobře víme, mnozí pro zlepšení toho stavu děláme co je v našich silách. A divadlo je jedním z prostředků, jak v dětech probouzet smysl pro etiku lidských vztahů, pro krásu, pro lásku i vlastní tvořivost.

Dospělými seminaristy byli členové hrajících souborů i souboru hostitelského, kteří na rozdíl od přehlídek minulých byli přítomni po celou dobu trvání. A tak na jevišti, v klubovnách a dalších prostorách kulturního domu pracovalo po celé dva dny ke stovce divadelníků.

Přehlídku připravovalo - Středisko amatérské kultury IMPULS Hradec Králové (výběr souborů, lektorský okruh, odborné vedení přehlídky, podíl na propagaci a základní finanční zajištění - pozn. redakce) a Kulturní dům OSTROV v Havlíčkově Brodě. Kulturní dům se podílel jednak prací svých zaměstnanců, jednak zřizovatelskou podporou účasti všech členů hostitelského souboru ADIVADIA. Soubor předvedl své hostitelské schopnosti opět dokonale a ke spokojenosti všech účastníků. To je ostatně u tohoto souboru již tradiční.

Spolupořadatelem přehlídky v místě byl Školský úřad v Havlíčkově Brodě, se kterým se i do budoucna rýsuje velice dobrá spolupráce v oblasti dětské tvořivosti. I Městský úřad a Okresní úřad v Havlíčkově Brodě podpořil konání přehlídky jak v její přípravě, tak i v samotném průběhu. Velice sympatická byla i "sladká pozornost" - dárek pana starosty všem účastníkům při závěru přehlídky a především jeho zajištění divácká účast v průběhu obou dnů.

Poděkování patří i všem firmám, které přehlídku podpořily sponzorsky, protože bez jejich příspěvních bychom například nemohli ocenit zdaleka tolik dětí za jejich výtvarné a literární práce, obdarovat hrající soubory atd.

P ř e h l í d k a s e p o v e d l a .
Přejme si, aby v příštím roce byla situace příznivá pro její další ročník.

Lída Honzová

A CO NA TO LEKTORSKÝ SBOR - RADA Moudrých?

J.C. / **A.U.** / **V.Z.**

V příjemné kanceláři kulturního domu Ostrov, když už bylo téměř po všem (snad kromě závěrečného oběda), požádala jsem kolegy z poroty o zhodnocení přehlídky pro Hromadu. Ticho netrvalo dlouho. (JC=Jan Císař, AU=Alena Urbanová, VZ=Vladimír Zajíč)

JC: Tak já bych to začal. Budu úplně upřímný. Co-koliv jsem předtím viděl jednotlivě, i jednu národní přehlídku ve Stráži pod Ralskem, to bylo děsivé, tam snad bylo jedno jediné slušné představení. Jinak jsem měl často pocit, že jsem se vrátil do roku 1840. Tady v Brodě se sice žádné zázraky neděly, ale zase to nevidím jako totální malér. Samozřejmě, dramaturgie je v troubě. (Všeobecné souhlasné mručení - pozn. red.) Tahle přehlídka je o dramaturgii, ani ne tak o práci souborů.

AU: Není to nic překvapivého, protože tento stav je setrvalý a je spíš otázkou vlastní tvořivosti souborů, jestli to dokážou překonat nebo jestli tomu podlehnou. Ale to je dlouhodobá záležitost. A navíc vzhledem k tomu, že se v poslední době všechno trochu rozvezlo, že začínáme vlastně znovu, bude třeba začít znovu i neustálé upozorňování na to, že dramaturgie je základ divadla - to je za prvé. A za druhé, že divadlo pro děti je především d i v a d l o a pak teprve mohu

myslet na adresáta. Tedy na to, že je právě pro děti. Musí mít základní parametry divadelní abecedy.

JC: Souhlasím s Alenou. Tehdy ve Stráži jsem vedl seminář týkající se elementárního rozboru textu. A myslím si, že kdyby soubory vždycky šly na text pro děti jako na kterýkoliv jiný text od Maryši počínaje a Hamletem konče, tak musejí narazit na určité věci, které třeba nezlepší ve smyslu, že by si vzaly jiný text, ale že budou inscenačně hledat způsob, jak ty někdy děsivé propady srovnat. Opravdu je to otázka, aby si soubory uvědomily, že je to normální divadlo. Že když už nemají jiný text, musejí škrtnat, přehazovat, upravovat...

AU: Když si vyberu text, tak si vybírám určitou látku, kterou si musím rozebrat, protože pak si ona sama o ten tvar trošičku řekne. Kromě toho je neustále aktuální ta připomínka, aby aspoň trochu vybírali; i když je zoufalý stav dětské dramatiky, tak přece jenom se v ní najdou nějaké ty slušnější texty, které mají aspoň hlavu a patu, začátek, prostředek a konec. Musí se hledat aktivnější než dosud. Zatím se vybírá podle anoncí DILIA a především podle obsazení. To je hlavní vodítko. A takle nezačíná dramaturgie... žádná. Samozřejmě, že musím myslet na lidi, které mám, musím zvážit jejich možnosti, ale marná sláva, musím přečíst víc věcí, abych si z toho vybrala to nejlepší. Zajímavé je, že po dobu uplynulých dvaceti let, co vím, jak Jarmila Černíková, tak Eva Machková, tak Zdena Jusková dělaly probírky tímto materiálem a vydaly výběr titulů, které jsou trochu slušné. Je zajímavé, že přestože na všech přehlídkách a všude vždycky amatéři volali - "tak nám řekněte, co máme hrát" - když se tyhle ty soupisy objevily, tak si jich skoro nikdo nevšiml a tituly tam uvedené zase nebyly zdaleka tak frekventované, jako ty neustále se opakující špatné...

VZ: Navíc se pamatuji, že jsme dostali různé autory a měli za úkol napsat, co je z nich dramaturgizovatelné... V Kaplici to vzniklo.

AU: Ten materiál tady je a je bohužel minimálně využíván.

VZ: Já bych chtěl říct ještě jednu věc. Tady se teď bavíme o přehlídce jako o umění, ale já bych to zasadil trochu do širšího společenského kontextu. Mně ta přehlídka znova přesvědčila o konjunktuře dětského divadla. Viděli jsme tady čtyři představení, na všech byla velmi slušná účast publika. (Vydatné souhlasné mručení všech přítomných - pozn. red.) Léta jsme naříkali nad tím, jaký je stav estetické výchovy v téhle zemi. A sváděli jsme to na to, že všechno se soustředilo na techniku a estetika šla bokem. A dnes, kdy se všechno vrhlo na tržní hospodářství a konzum, tak estetická výchova má zase svůj smysl. A teď když si vezmete, jak se tady podařilo zaktivizovat školy, co nádherných obrázků tady bylo vystaveno, co děti napsalo literární pokus o pohádku, to znamená, že okolo té přehlídky se nabalily ještě další a další věci, a to já považuju za šlepné cenné, možná v tuhle chvíli za daleko cennější, než jestli se povedlo nebo nepovedlo nějaké představení. (Nejvydatnější souhlasné mručení všech přítomných - pozn. red.) Tohle všechno já si ohromně vážím a v tomhle vidím pro mě osobně největší vklad a přínos letošní přehlídky. A jinak souhlasím s tím, co říkala paní Urbanová. Teď je zřejmě rok nula, to znamená trpělivě, laskavě a cílevědomě znova vést soubory...

(Odmlka a všeobecné zadumání - pozn. red.)

JC: Prostě si myslím, že je dobře, že ta přehlídka byla.

VZ: A vynikající je vztah a péče místních orgánů. Podívejte se, třeba starosta, že se tady objevil, že ho zajímá, jak se o soubory pečuje, jak je postaráno o porotu, to v dnešní době, kdy kultura je až někde... to je promně nesmírně příjemné zjištění.

JC: Bohudíky! Já jsem to viděl i v Třebíči (na přehlídce tradičního divadla - pozn.red.). Ona některá města už chápou, že je v tom jistá jejich prestiž, že tím město cosi získává. To je velmi pozitivní jev.

VZ: Tvář města! To přece nejsou jenom zametené chodníky a pár butyků... ale taky to, jestli se tu lidi budou cítit dobře, protože se jim cosi nabídne mimo jejich běžné denní starosti, kterých je nemálo.

A tím jsme skončili. V pohodě a pozitivně nalaďeni.

A co Lída Honzová, hlavní místní organizátorka tohoto bohulibého dění? Jak ona je spokojená s touto přehlídkou?

LH: Jsem spokojená. Jo. Protože jsem Mirku přesvědčovala asi před rokem, at to u nás opět udělá, tak jsem ráda, že to dopadlo. Neměla jsem strach o soubor, o organizaci, ale o to, že je to víkend a že se mi nepodaří sehnat diváky. S tím jsem nejspokojenější ze všeho. Protože mi to dává důvěru, že se takové věci mají dělat dál, že se najde klíč k tomu, jak sem diváky dostat, aby to všechno mělo smysl. Pochopitelně kromě toho, že přehlídka umožňuje souborům konfrontaci a tyhle věci... Takže spokojená jsem moc. - Ale teď mě napadá, možná, že by bylo dobré udělat tady seminář k dramaturgii třeba s paní Urbanovou, před přehlídkou, popovídat si, co a jak... Protože pak když už lidi na přehlídce hrajou, tak jsou utahaný a nehrajících zas tolik nejezdí... Takže kdyby ti hrající přijeli třeba o den dřív a povídali si o problémech, o rozdělané práci... Snad by to bylo zajímavé, proberte to s Mirkou...

Určitě probereme. A ještě jedna důležitá otázka: Pane barmane Františku Štibore, kolik jsme toho vypili a snědli?

FŠ: Ještě to nemám přesně spočítané, ale zatím to vychází v průběhu asi 3 piva, 0,5 dl vína a 3 dl lihovin na osobu.

A co párky?

FŠ: Tak to vůbec nevím. To jsem nepočítal.

Nakonec jsem chtěla dát slovo hostům z Brna. Trochu mi to překazila halasná nálada v restauraci při obědě - i můj skvělý přístroj Olympus ztratil orientaci a nevěděl, co má vlastně nahrávat. Tak jen zlomkovitě:

- Jak se vám u nás líbilo?

"My jsme byli hrozně spokojení. Třeba ta péče, která nám byla poskytována, pořád se o nás někdo staral, nebyla chvilka, aby nějaké naše potřeby nebyly okamžitě splněny, tohleto bylo ohromně perfektní."

- U vás takovéhle možnosti nemáte?

"Zatím ne, ale už se to začíná dávat dohromady, protože těch amatérských souborů tam teď pár je..." (Hlmoz, klopot, výbuch smíchu - v tomto okamžiku mi uniká něco konkrétního a důležitého, ale co se dá dělat!)
"... ale takové krásné zázemí, jako je tady, to my nemáme."

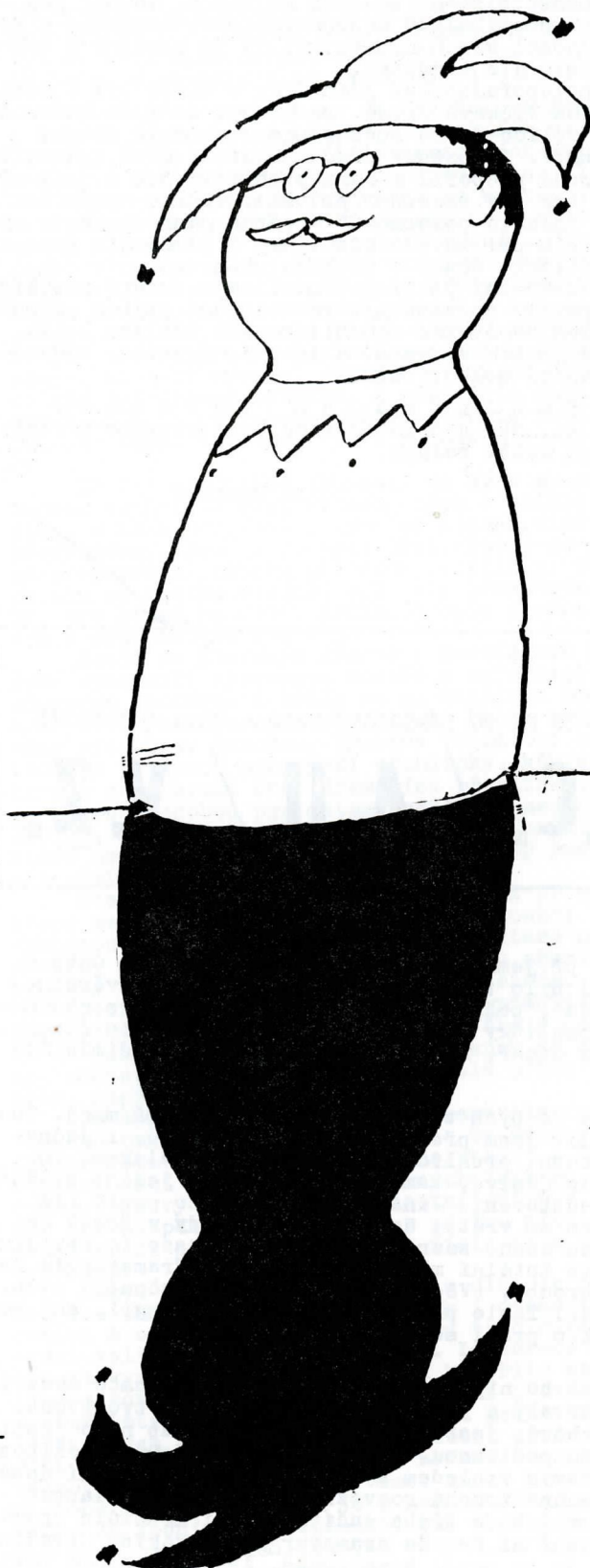
- Přesto Vám přeju, aby se vám to všechno povedlo. Ale snad se nevidíme naposledy, zase někdy přijedete?

"Rádi, když nás pozvete."

- Myslím, že tomu nic nebrání.

Tolik o jednom příjemném festivalu a setkání.

(Rozhovory ponoukala, zaznamenala a komentovala Alena Exnarová)

BYLO

Inspirace
Divadelní
šance '92

Termín: 27. 6. - 28. 6. 1992

Místo: Hradec Králové

Spolupořadatelé: Hradecká kulturní a vzdělávací společnost, Úřad města Hradce Králové-odbor kultury, Klicperovo divadlo Hradec Králové

Účast: 270 účastníků
19 souborů
2 hudební skupiny

DS Úpice - KOMEDIE O HVĚZDĚ
Volné herecké sdružení Jičín - ČERTOVSKÉ POHÁDKY -
KDO MÁ SKŘÍTKA, TEN SE MÁ
Recitační studio Šrámkova domu Sobotka - DIVNÉ JMÉNO

ZUŠ Žamberk - OSTROVY
DS VOJAN Doubravice - BLÁZNI
Společnost dr. Krásy Úpice - VRAŽDA NA STATKU
Granahatá diletanty - DŮM NA ZBOURÁNÍ
JUMPING HAMADA Pardubice - VNITŘNÍ PROSTORY III
Soukromé divadlo POLI Hradec Králové - BYL JEDNOU
JEDEN

ZUŠ Nové Město n.M. - O PŘEKRÁSNÉM PASÁČKOVÍ
Dům dětí a mládeže Chlumec n.C. - JAK SE PRINCEZNA
VDÁVALA

ZUŠ Semily - PLULI DVA RYTÍŘI PO VODĚ AŽ DOPLULI
K JEDNÝM HOSPODĚ

"Céčko" Svitavy - TAK TROCHU
ZUŠ Na Střezině-soubor PEPA VESELÝ - HADRÁŘOVA CÉRA
ZUŠ Na Střezině Hradec Králové - skupina Cesty mi-
losti - MODLITBY Z ARCHY
ZUŠ Na Střezině Hradec Králové - skupina Emy Zámeč-
níkové - LAKOMÁ BARKA
ČMUKAŘI Modřišice - LÁRK IČIČOK
C-gance-Ústí n.O. - REZONANCE, DESTRUKCE, SVATEBNÍ
POCHOD, HORIZONTY

DUO TUK Žamberk
DOKLOBOUKU Hradec Králové

Jednou větou: Pro případně neznalé uvádíme, že INSPIRACE (letos se konal již její IX. ročník) je každoročně největším setkáním východočeských divadelníků. Jedná se o setkání nejrozličnějších oblastí amatérského divadla i oborů příbuzných, jehož základním posláním je sledovat současné trendy v této oblasti, poskytnout možnost jejich vzájemného porovnání, směřování, prolínání, které mohou přinést inspiraci pro další divadelní tvořivou práci. Shrnuje inscenace a nejlepší slovesné inscenační tvary z každé divadelní sezóny. Může obsahovat pokusy nehotové, leč v tvůrčím slova smyslu ambiciózní. Nevyhýbá se účasti hostů mimo východočeskou oblast, jejichž představení mohou ve stejném smyslu uvažování i praktické počínání v divadelní oblasti ovlivnit.

Od roku 1990 je INSPIRACE spojena i s DIVADELNÍ ŠANCÍ (letos IV. ročník) - s představeními amatérských souborů, která jsou vhodná i pro hraní venku, nebo přímo pro takové prostory určena. Odbývá se tradičně v hradeckých Žižkových sadech - na skutečných městských šancích a v prostorách parku.

TELEGRAFICKY:

- letošní sezóna se i dle výsledků INSPIRACE neprojevovala žádnými výraznými nadprůměrnými činy, leč vykazovala velice slušný východočeský průměr
- nejvýznamnější podněty přinesli Čmukaři z Modřišic, Céčko ze Svitav a dětské soubory, zejména ZUŠ Žamberk a oblast pohybového divadla - Jumping Hamada Pardubice
- oblast tzv. "tradičního činoherního divadla" zastupovala pouze Úpice se svou, ale zcela netradiční a diskuse probouzející, Komedií o hvězdě
- o pohodu na "šancích" se mimo divadelních souborů staraly i hudební skupiny Doklobouku HK a ze "Smiřického hrnce" včas dorazivší příjemné DUO TUK ze Žamberka se svými písničkami, jejichž texty i muzika byly balzám na duši
- Divadelní šance byly dobře navštívené (právě tak aby zachovaly i jistou komornost této akce) a no viny Pochoden o nich napsaly, že patřily k nej-příjemnějším odpolední, které mohli hradečtí v poslední době prožít
- účast na celém setkání byla o něco menší než v loňském roce (dle naší evidence asi o 30 lidí), což je ale v současných souvislostech pokles skoro zanedbatelný
- nálada byla tradičně dobrá jako vždy, když se sejdou přátelé. Jen se snad trochu méně jedlo i pilo, což zaznamenal bar Karly Dörrové nelibě
- po skončení oficiálního programu setkání se konala ještě valná hromada Volného sdružení východočeských divadelníků. Od výsledků jejího jednání se odvinula řada dalších opatření, o kterých informujeme v rubrice Ve volném stylu
- přesto všechno by bylo dobře, před příštím jubilejním ročníkem zapřemýšlet jak dál a pokusit se trochu vyjet ze zaběhaných kolejí
- poděkování patří všem, kteří se zasloužili ať už příspěvím při přípravě i průběhu setkání, tak i finančně
- není to na poli kultury v naší východočeské oblasti zase tak špatné, když se mohou konat taková setkání

- Nashledanou na INSPIRACI 1993!!!

Mirka Císařová

IMPRESE NA URGENCI REDAKCE

Tak, teď na konci září mám vzpomínat na Inspiraci. Nálady, dojmy, upomínky. Převalila se přes mě Chrudim od Modré hvězdy, kolem mě Vyskočilovský Hronov, kdesi v dáli, koukám, Femad, čtu si aspon program. Musím být doma, za pár dnů jedem hrát do Německa, a pak zas jedem-- , uf. Ale všimněte si, Chrudim je ženského rodu. A má taky náruč měkkou a horkou, klobouk s třechšňmi a volány. Inspirace, taktéž ženského rodu, usměvavé oči, límeček, šaty s drobnými kytkami, asi domácí. Méně vzrušení, ale spolehnouti na ni je! A co se týká mě, á, musím především podotknout, že rodu jsem ženského, tak nálada byla báječná, dojmy zaoblené - takhle trochu trhnout tím límečkem; upomínky nadlouho dobře schované. Některé mám rozstrkané po různých lidech po krajině, snad mi e neztratí. Asi ne, jsou to kamarádi.

Blanka Šefrnová
("C" Svitavy)

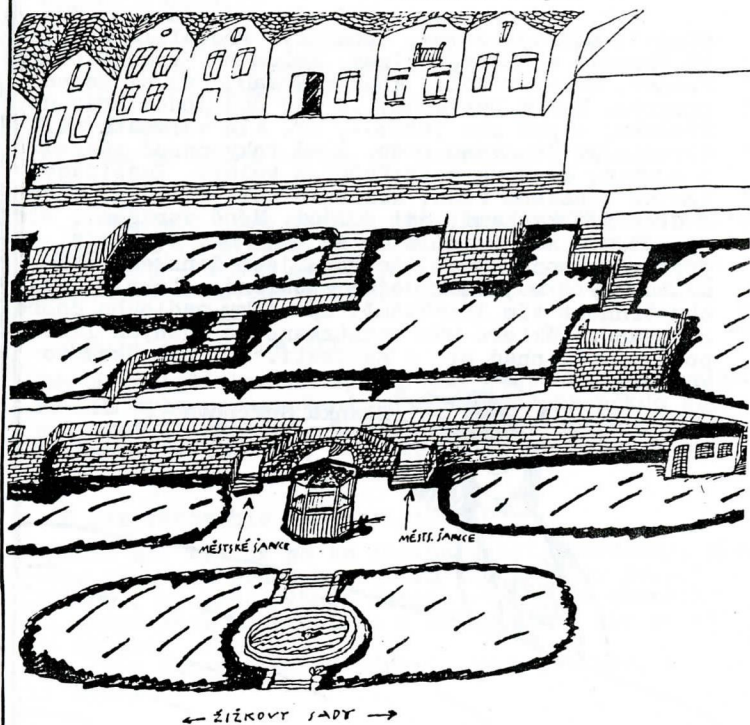
INSPIRACE

Je poslední červnová sobota a spolu s nimi nepřetržitá performance neprofesionálních divadel východočeského regionu, finální událost sezóny 91/92. Během pěti neděl, jež INSPIRACI předcházely, jsem zažil Mezinárodní loutkový festival v Bielsko-Biale, Mezinárodní festival a kongres UNIMA v Ijubljani a Skupovu Plzeň 92. Den po pak vypukla INSPIRACE. Únava divadlem a z divadla byla tedy již značná. Co bych chtěl či co mohu vlastně o této události říci nyní, po časovém odstupu. Rezonuje ve mně spíše souhrnné zobecnění povytce charakteru subjektivního, než konkrétně objektivního označení co a jak a proč. Nuže, zásadní faktor prolínající pro mne celou INSPIRACI, a odlišující předvedení inscenace od trendů shlédnutých na různých festivalech, je stálá přítomnost osobního postoje, tématu a tematizované výpovědi. Víím, zní to nepravděpodobně nadneseně, ale odmyslím-li si jisté technické a technologické nepřesnosti a nedokonalosti řemesla divadelního, jež samozřejmě vyznění té které inscenace zamlžují a tržší, tak ona tematizovaná odpovědnost a snaha sdělit jí zůstávají. To se nakonec vztahuje i na některé drobníčky, "happeningové" výkřiky, v jejichž posměšném hvízdnutí setrval obsah člověčiny a ne jen pouhá schválnost. Inscenace dávající najve převahu tvůrců nad divákem, inscenace lijící rádo by politické téma do řad diváků bez špetky odstupu, na inscenaci absentovaly.

Pravda, dokonalá forma dokáže vytvořit svůj vlastní obsah, ale ne jen z jednoho nápadu a navíc, musí se to umět. A tak si na malý moment vypůjčím Komedii o hvězdě, v níž se pro mne některé negativní prvky koncentrovaly a já se ptám proč. Nápad - nutno říci, že dobrý - jak vnitřně dekodovat výchozí situaci textu, i divadelně vizuální řeční taktu přečtené situace, se pak v realizaci cykluje a recykluje až na samu dřevň doslovnosti, a místo možného významu přichází vyprázdnění formy i obsahu a toto zborcení nese nudu, nemluvě už o nedostatečném propojení napříč celou výstavbou inscenace. Ano, třeba tomu nerozumím, zůstává mi cosi skryto, ale takovýto inscenaci vyklízejících festivalové hlediště, jsem opravdu viděl neúřekom. Přišlo mi to líto, neboť tematický impuls otevírající Komedii o hvězdě byl dostatečně nosný. Bylo v něm rozverné mrknutí oka do řad diváků, i závažnost polaritý dobra a zla.

Tím bych svoje letmé přemítání o INSPIRACI uzavřel. Ne, ještě cosi. Bylo to opět nádherné setkání a potkávání se, a tak díky těm, kdož vše připravili a zrealizovali.

Vladimír Zajíc

← ŽÍROVY JADY →

Čtít po mně, abych po třech měsících napsal něco o Inspiraci 92, to se mi zdá poněkud troufalé. Nějak se mi ty vzpomínky také díky jiným přehlídkám a dojmům slévají, obrysy jednotlivých inscenací se ztrácejí a zůstává ve mně jen ta část poznání, které pro mne mělo osobní důležitost. Ty vzpomínky jsou podmíněny mým okruhem zájmů, se kterým Inspiraci přijímám. Zajímá mne na ní především konfrontace a úroveň inscenací loutkářských souborů ve vztahu k ostatním divadelním druhům. Zajímá mne proměna představení s časem a ověřuji si, zda můj prvotní házor na představení má ještě svou platnost. To je tedy čistě můj osobní přístup k přehlídce. A jsem vděčen za to, že mi Inspirace toto všechno v jediném víkendě na jediném místě poskytuje. A protože mi přehlídka prostor i dostatek látky k tomuto poznávání poskytla a i to, že kvalitativně zůstává na stále dobré úrovni (i organizačně), že ukázala, že je stále ještě z čeho vybírat, pak ji za sebe hodnotím velmi pozitivně. Musím znovu opakovat, že je to přehlídka potřebná a žádoucí.

Tedy pro mne potvrdila, že úroveň loutkářských špičkových inscenací je stále dominantní i s ostatními druhy divadla. Teprve tato přehlídka pro mne odkryla např. myšlenkovou hloubku svitavského představení Tak trochu... Potvrdila kvalitu Čmukařů, i když "jenom" v náhradním představení Lárk Ičiček. Kvality zambereckých Ostrovů ve standardním a stále svěžím provedení. Naproti tomu mne překvapila ztráta jiskry u soboteckého Divného jména. U Hadrářovy céry jsem pro sebe ocenil úroveň, nápaditost i jednotu formálních prostředků se záměrem, zatímco u Modliteb z archy jsem postrádal jejich částečnou absenci. Trochu mne zklamala - asi také vlivem předchozích pozitivních referencí Komedie o hvězdě úpíckých. Zdá se mi, že právě jednota zvolených výrazových prostředků směrem k látce je nedůsledná a ne vždy v souladu s ní. Zato vystoupení taneční skupiny Č-dance z Ústí n.O. byl pro mne opakovaný zážitek tanečních dovedností, pohybové kultury i zvládnutých témat. Evokuje to ve mně vzpomínku: viděl jsem je již letos v Ústí, právě při regionální přehlídce dětského divadla. Ústecká taneční škola tu v jednom večeru předváděla výsledky své činnosti ve všech věkových skupinách. Od nejmenších dětí až po skupiny dospělých, kteří se tanci věnují z libosti. Doslova se tu nabízelo srovnávání způsobu práce s dětmi a jejich dovednostmi s těmi, které se věnují tanci a našimi divadelníky. Tanec, stejně jako hudba, jsou podmíněny úrovní dovedností. Proč tomu tak není samozřejmě i u divadla? Proč to tak nevinně vedoucí divadelních souborů? a oddělení liter. dram. oborů ZUŠ? Proč jen někteří se o to poctivě pokoušejí? Proč jich tak málo klade důraz na základní dovednosti, podmínující nejen úroveň představení, ale hlavně vytvářející osobnost dítěte a vedoucí ke správným pracovním návykům. Zvláště - a teď slovy Jardy Provazníka na téže přehlídce - "když jsou za to placeni státem i rodiči". Je to nedostatek odpovědnosti, nebo jen vliv názoru, že divadlo je svobodnější, a tím i volnější?

Dokonce se někteří hlásí k divadelní sounáležitosti s publikem na úkor kvality, stavějící jí výš, než kvality divadelní i výchovné. Ale to je ochotnické, to není amatérské! A to podle mne je také nepochopení toho, že sounáležitost je vždycky závislá na kvalitě toho, při čem vzniká. Ale kvalitní divadlo může podnítit vznik hluboké sounáležitosti. (To ve mně evokuje další vzpomínku. Velmi mne překvapil příspěvek Pepy Tejkla a jeho doslova "programové" prohlášení o činnosti Jesliček ve IV. čísle Hromady, kde hodnoty sounáležitosti staví nad kvality divadelní. A to teď říkám jako řadový, v Jesličkách vždy platící divák, který bohudík chodí do divadla pro jeho kvality a pro vzestupné kvality těch, kteří ho provozují. Pro to usilování, pro tu trnitou cestu za poznáním, které jako divák chci být přítomen. Takže z tohoto mého pohledu diváka s ním nemohu souhlasit. A já jsem si myslel, že tu vznikne středisko divadla, které se bude prezentovat především divadelními kvalitami.)

Pěkné sluneční počasí a příhodné prostředí Žižkových sadů přilákalo v sobotu odpoledne řadu diváků a divadelních souborů, a to nejen z Hradce, na Divadelní šance, kde soubory nabídly divákům představení odehrávaná v celém prostoru parku. Kvalitativně i časově jsou Divadelní šance významnou součástí Inspirace. (Pouť, nebo divadlo v přírodě?) Při jejich přípravě se střetávají vždy dva krajní názory na způsob jejich realizace. Jeden - původní - je cítí jako divadelní vystoupení, kde každý soubor vystupuje sám za sebe, hraje kdy chce a kde chce v naprosté svobodě vlastně bez ohledu na diváka. A druhý názor, který vychází z několikaleté zkušenosti a bere v potaz i diváka, že přece jen ono odpoledne by mělo mít jakýsi řád, který by divákovi umožnil se v celém tom dění nějak orientovat, umožňoval mu výběr, umožnil mu vidět to, co chce. Oba tyto způsoby mají své stoupence a svá východiska i představy. Osobně se hlásím k tomu druhému názoru, že jistá organizovanost, lépe řád, by tu měl být. A tak se dnes přimlouvám za ještě přesnější prostorový a časový harmonogram jednotlivých vystoupení, aby si divák mohl vybrat a vytvořit si tak sám pro sebe svůj harmonogram účasti a nemusel s vyplazeným jazykem dohánět to, co někde prošvihl. Podmínka je, aby soubory začátky přesně dodržovaly. Byl by možná vhodný i programový le-ták se stručnými informacemi o souborech, sloužící k propagaci celé divadelní činnosti.

Dnes vím, že zhlédnout všechna představení je nemožné a není ani nutné. Ale je důležité mít možnost vybrat si představení podle nálady a chuti, a strávit tak příjemné odpoledne. To by mělo být základním motivem Divadelní šance. Poskytnout potěšení ze svobodné volby divákovi, ne divadelníkům, kteří divákovi slouží.

Divadelní šance nejsou poutí, ale jsou volným vystoupením divadla v přírodě. Nevyžadují bezpodmínečně vystoupení typická pro jarmareční divadlo (i když by taková představení byla nanejvýš žádoucí). Ukazuje se, že v onom pěkném přírodním prostoru, lze prožít divácký zážitek, pokud je divadlo kvalitní. Ověřil jsem si to letos znovu například u modřišických Dračích pohádek, které mne právě pro svoje kvality vyzrávajících herectví Čmukařů, ač jsem je viděl za ta léta už kolikrát, poskytla onu chvíli soustředění, pohody a zážitku umocněného právě tím, že se to děje venku, v přírodě. Stejný pocit poznání a souladu prostoru s předváděným jsem měl na Kavčím plácku při vystoupení Norky Marie Waage v pohybovém divadle vyprávěné africké bajky. Když už mluvím o prostoru, připomínám i improvizaci Hamady ve vypuštěné kruhové nádrži vodotrysku. I tady kruhový prostor ovlivňoval soubor a působil i na diváka. Nejen v sevřeném prostoru však probíhala komunikace s divákem. Je zajímavé, jakou krásnou chvíli pohody, klidu a soustředění dokáže vytvořit dvojice muzikantů Duo Tuk ze Zamberka. Byl to ostrov klidu uprostřed všeho dění.

Tohle všechno ve mně přetrvávalo z Inspirace i Divadelních šancí. Je to hodné, nebo málo?

Honza Merta

BYLO

*Prádniny
divadlem*

Termín: 27. 7. - 8. 8. 1992

Místo: Budislav

Počet účastníků: 55

I letos v létě se konal letní tábor pro děti, které se o divadlo zajímají, nebo i pro ty, které se třeba po návratu z tábora o divadlo zajímat začnou. Středisko IMPULS navázalo v loňském roce na první úspěšný pokus, který udělalo tehdy v roce minulém ještě Okresní kulturní středisko v Hradci Králové pod vedením Emy Zámečnickové. Vzalo při tom v úvahu i řadu dalších zkušeností, zejména z oblasti dramatické výchovy. V loňském roce jsme o táborech podrobně psali v HROMADĚ č. 2. Tábor se konal v Miletíně a měl velmi dobrý ohlas mezi dětmi. Takže toho letošního se účastnila i řada účastníků loňských. Oproti loňskému roku, kdy jeho hlavní vedoucí Jana Portyková vedla a připravovala tábor ještě jako zaměstnankyně IMPULSu, letos pracovala už externě. Jana pro vedení tábora získala své kolegy i žáky ze ZUŠ Na Střezině v Hradci Králové, použila svých organizačních schopností a kontaktů a se šarmem sobě vlastním dovedla i letos ve službách IMPULSu tábor ke zdárnému konci.

Chtěli jsme na tomto místě zveřejnit základní metodiku této specifické "práce", byť byla velice různorodá podle osobnosti vedoucího i složení dětí, právě pro její inspirativnost. Bohužel se nám nepodařilo ani Janu, ani nikoho dalšího k napsání přimět. Škoda.

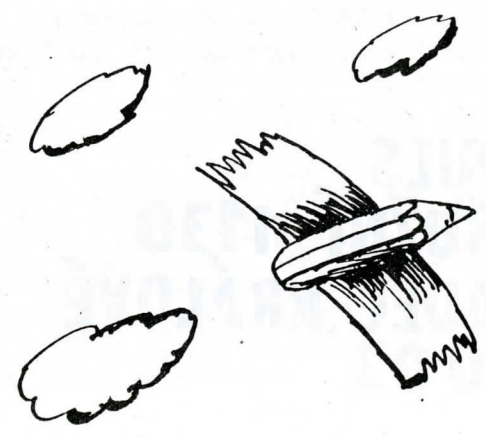
Připojujeme proto alespoň dvě vyjádření dětí.

*Milá Jano! 7. srpna 1992
v Budislavi*

Chtěly bychom Ti poděkovat za to, co pro nás děláš. Víme, že někdy není Tvoje situace nejlehčí a zodpovědnost veliká. Moc se nám na Tobě líbí, že vždy víš, jak co vyřešit, např. jak jsi nás nechala všechny v oddíle, nechala nám Hanku a přidělila Edu. Zároveň se nám na Tobě moc líbí smysl pro humor a to, že když se kdokoli ocitne v nesnázích, vždy mu ochotně podáš pomocnou ruku. To, co k Tobě cítíme, nejde napsat do dopisu, a proto se těšíme, již předem na další shledání s Tebou.

7. srpna 1992
v Budislavi

*Olga
a
Zuzana*

JESTĚ DO KONCE ROKU 1992 SE USKUTEČNÍ

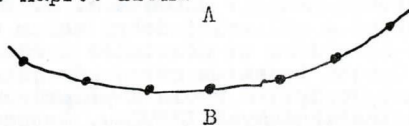
Na tomto táboře mě zaujal takzvaný režim dne. V porovnání s jinými tábory je tento ohromně rozdílný. Ráno nás nikdo nebudil drastickým budíčkem, nebyli jsme nuceni do žádné skupinové práce.

Také mě zaujalo, jak s námi naši vedoucí jednali. Nebyli jsme pro ně podřízení, ale brali nás jako sobě rovné. Líbilo se mi, že jsme dělali to, co nás baví. Divadlo. Každý si vyzkoušel všechno. Recitovali jsme, zkoušeli jsme hrát na různé hudební nástroje, zpívat, hrát divadlo. Každý dělal všechno tak, jak nejlépe uměl. Líbily se mi různé druhy her, relaxací a relaxačních her.

Naučila jsem se, jak se mám chovat v různých situacích, uklidňovat se dýcháním a různými druhy prodýchávání, být stále usměvavá, jak mám vycházet s kamarády a s rodiči - samozřejmě, že v dobrem.

V programu jsme měli zařazeno např.: manipulační cvičení - jeden leží, zhluboka a nahlas dýchá, druhý s ním manipuluje, dělá s ním různé cvičky, při kterých se krásně ten, co leží, uvolní. Ale vše závisí na dýchání obou. Musí stejně dýchat a vždy při společném výdechu se může s ležícím manipulovat.

Z her např.: Brána

Děti se takto postaví, A stojí čelem k nim. B jsou strážci, kteří hlídají město, které je ve zkušce. A se musí tvářit jako spasilatel tohoto města a strážci, pokud usoudí, že je to ten pravý, tak ho mohou pustit. Ustoupí o krok dozadu a A se snaží projít. Jiní mu mohou ale cestu zastoupit. Pokud A projde, vyhrává.

Všechny hry jsme dělali v přírodě, kde jsme poslouchali zpěv ptáků, hlas ticha a rozeznávali i jiné zvuky.

*Matysová, 13 let, Vendula
Chrudim*

DE-BUDE - BUDE

Libčany ano, ale tentokrát jinak

Letošní loutkářská přehlídka "O cenu Matěje Kopeckého" se bude konat v listopadu v Libčanech. Na základě vzájemného jednání poskytne IMPULS přehlídce veškerou organizační i finanční pomoc. Vzhledem k tomu, že místní organizátoři se chtějí vrátit k řadu let opuštěné variantě rozložení přehlídky do čtyřech víkendů tak, aby se co nejvíce vyhovělo místním divákům, nebudeme se společně setkávat při příležitosti této přehlídky na seminářích a dalších vzdělávacích akcích. Všichni zájemci jsou na přehlídku srdečně zváni. Představení se budou konat vždy v neděli odpoledne od 14.00 hod. 8. 11., 15. 11., 22. 11. a 29. 11. 1992.

K přehlídce se vrátíme po jejím skončení, v lednovém čísle Hromady.

1. Půldenní seminář pro pedagogy, kteří připravují děti zejména v základních školách na recitační soutěže. Seminář bude mít dvě části: orientaci v dětské literatuře z hlediska výběrů textů a základy práce s dětským přednášečem.
2. Celodenní setkání pro učitele ZŠ, které bude ukázkou práce s dětmi při aplikaci dramatické výchovy ve vyučování. Seminář by měl být jakýmsi přípravým předstupněm pro náročnější vzdělávací projekt, který připravujeme pro učitele ve spolupráci se Sdružením pro tvořivou dramaturgii ARTAMA Praha a FF UK Praha. Podrobnější informace přijdou včas do škol v okrese Hradec Králové. Na požádání je zašleme i dalším zájemcům.

Projekt budeme realizovat i ve spolupráci se školským úřadem okresu Hradec Králové.

Pro rok 1993 připravujeme také cyklus seminářů pro učitelky mateřských škol.

PŘEHLÍDKY V ROCE 1993

V roce 1993 bude Středisko amatérské kultury IMPULS v Hradci Králové organizátorem většiny nejen okresních, ale i regionálních (východočeských) přehlídek. Jejich přehled zveřejníme opět v dalším čísle HROMADY v lednu 1993 a informace zašleme i přímo na soubory dle naší evidence. V současné době o jejich přípravě teprve jednáme, nemůžeme Vám proto podrobnější údaje poskytnout. Ale naopak - informace nám můžete poskytnout vy. Velice nám usnadníte situaci, když nás budete informovat o svých premiérách a zvat na svá představení. Stačí, když pošlete na adresu IMPULSu např. plakát nebo program. Vašich informací nevyužijeme jen pro přípravu dalších přehlídek a soutěží, ale zveřejníme je i v HROMADĚ.

**IMPULS
OKRUŽNÍ 1130
HRADEC KRÁLOVÉ
500 03**

VIDĚLI JME

NÁMLUVY V JIČÍNĚ

Začne to jako vystřižené z učebnice o Stanislavského režijní metodě. Dlouhým rozehráváním "ticha" hereckými etudami, dlouhým převáděním reálného chování postav v daných okolnostech, jimi se připravuje postupně široké předivo vnitřních motivů i motivací stejně jako vzájemných vazeb mezi postavami. Pak však to poprvé zajiskří: pánové M. Zajíček a J. Wilda si několikrát padají do náruče, objímají se, znovu od sebe poodstupují a zase se nadšeně k sobě vrhají, tisknou se. A už je to jinak: místo reálného chování přijde divadelní komediální nadšázka, vyhraněná a expresivní jednání. A od té chvíle inscenace Čechovových Námluv, kterou vytvořilo Volné herecké sdružení z Jičína (režie J. Lédl), krok za krokem nezadržitelně pluje do vod grotesky, aby se v nich v druhé polovině zabydlela zcela. Nejdéle této poloze vzdoruje N. Martínková; jejímu hereckému naturelu zřejmě vyhovuje pastelovost, jemnost a propracovaná bohatost psychologické kresby. Ale pak ani ona neodolá a nastoupí dráhu, kterou s razancí někdy až dryjáčnickou opisuje pan Wilda, jehož postava nápadníka hýří potěšením z komediantské dravosti a hyperbolizace. Ty jeho ochrnuté nohy, potíže se srdcem i nekonečné hádání jsou atakem téměř až na hranici karikatury. Režisér to přijme - byť zřejmě nejenom začínal jinak; asi chtěl jít i potom trochu jinými cestami. Ale upřímně: jeho akceptování této polohy hraní je ku prospěchu. Nejenom že se divák zasměje, ale navíc ta "hádavost" dostává chvílemi tak oblundný rozměr, že na konci naskočí nepříjemná a smutná otázka: proč ti lidé vlastně dojdou jinam, než dojit chtěli? Což je kromě jiného i blízké Čechovovu balancování mezi fraškou a dramatem, ne-li tragičností.

jac

DS A DIVADLO HAVLÍČKŮV BROD

S. OUBRAM, V. NOVÁK:

JAK SE KRADOU PRINCEZNY

Text, který je podkladem inscenace, je už letitý příklad bídy dětské dramatiky. Je to snůška nejrůznějších divadelních i pohádkových motivů, které autoři buď z ledabylosti nebo neschopnosti nedokázali svázat v celek tak, aby měl hlavu a patu. Důvod, proč tato inscenace stojí za pozornost, je fakt, že si soubor s tímto textem poradil asi nejoptimálněji, jak to jen jde. Zásahu má na tom především režie a pak vkus lidí, kteří hrají divadlo s chutí, ale nestavějí ji na odív, hrají v neustálém kontaktu s hledištěm, ale nevnucují se, hrají s úsměvným odstupem, aniž by před dětmi cokoliv "dospěle" shazovali. Zásluha režisérů (Z. Stejskal, L. Honzová) je pak v tom, že rezignovali na budování souvislosti příběhu, které jsou stejně nesmyslné, a zrežirovali vlastně revue: jednotlivé scény lehce propojené jakýmsi v podstatě nedůležitým dějovým pásmem. Režisérský řád je nenápadný, nebije do očí, ale prozrazuje se vtipnou mizanscénou, která pomáhá na nohy i nezáživným dialogům. Takže vzniklo příjemné představení, které dětem samozřejmě nemůže dát zážitek z příběhu, z nějakého smyslu, či poezie, ale poskytuje jim možnost setkání s přirozenými lidmi, s dospěláky, kteří, jak se zdá, dětem rozumějí.

Alena Urbanová

VOLNÉ HERECKÉ SDRUŽENÍ JIČÍN ČERTOVSKÉ POHÁDKY

Podkladem inscenace je pásmo pohádek, sesbíraných z různých končin Evropy, spojený tématem, to jest vítězstvím chytrosti ve službě spravedlnosti. Pohádky jsou zpracovány formou krátkých skečů, v plynulé, nenásilné kombinaci vyprávění a přímého zobrazení. To se děje pomocí výmluvné scénické i herecké zkratky, ve svěžím rytmu. Vůbec největší výhodou tohoto představení je přesný odhad - jak únosnosti jednotlivých příběhů, tak délky "vyprávěcích" pasáží i načasování jednotlivých gagů. A pak oba herci, kteří hrají zlehka, zvesela a poskytují tak dětem příjemnou zábavu, potěšení z viditelných proměn herce v "postavu", a naopak, přičemž hlavní téma inscenace zřetelně vyniká a získává sympatie hlediště.

Alena Urbanová

VÝCHODOČEŠI NA NÁRODNÍCH PŘEHLÍDKÁCH

PŘEHLED ÚČASTI VÝCHODOČESKÝCH SOUBORŮ NA NÁRODNÍCH PŘEHLÍDKÁCH

NP dětských recitátorů a recitačních kolektivů

Ústí n. Orli.

6 jednotlivců

2 kolektivy: ZUŠ Žamberk - OSTROVY, ČÍ HOLKA BUDE
ZŠ Ležáků Hlinsko - MAKARÓNY JDOU NA
PROCHÁZKU

NP dětských divadelních a loutkářských souborů

Prachatice

2 kolektivy: RSŠD Sobotka - DIVNÉ JMÉNO
ZUŠ Hradec Králové Na Střezině -
LAKOMÁ BARKA

Šrámkův Písek

1 kolektiv: Jumping Hamada Pardubice - CO SE ZDÁ
MRTVÝM

Litvínovský festival loutek

1 kolektiv: LS Lomnice n.P. - KREJČÍ KRÁLEM

Wolkrův Prostějov

6 jednotlivců

3 kolektivy: ZUŠ Pardubice - ZEBRY
ZUŠ Hradec Králové - HADRÁŘOVA CÉRA
MODLITBY Z ARCHY

NP tradičního divadla Třebíč

1 kolektiv - DS Úpice - KOMEDIE O HVĚZDĚ

Loutkářská Chrudim

4 kolektivy: LS "C" Svitavy - TAK TROCHU...
Čmukaři Modřišice - LÉČBA NEKLIDEM
POLI Hradec Králové - ČERT A KÁČA
MAK Svitavy - JAK DÁL...

Jiráskův Hronov

4 kolektivy: DA Úpice - KOMEDIE O HVĚZDĚ
ZUŠ Hradec Králové - LAKOMÁ BARKA
"C" Svitavy - TRAKAŘ aneb VELKÉ VYNÁLEZY
Čmukaři Modřišice - LÉČBA NEKLIDEM

FEMAD Libice n. Cidl.

1 kolektiv: LS Čmukaři Modřišice - LÉČBA NEKLIDEM

Na NP venkovských divadelních souborů do Vysokého

n.Jiz., která v průběhu výroby Hromady teprve bude
1 kolektiv: místní soubor Krakonoš - Vysoké n. Jiz.
- KLÍČE NA NEDELI

NP inscenací dospělých pro děti - POPELKA - Rakovník

Uskuteční se až v listopadu, delegování jsou
2 kolektivy: Volné herecké sdružení Jicin - ČERTOVSKÉ
POHÁDKY
ADIVADLO Havlíčkův Brod - JAK SE KRA-
DOU PRINCEZNY

VYDRŽÍ TO ?!

Byl jsem letos v porotách dvou národních přehlídek - Divadelní Třebíče a Loutkářské Chrudimi; setkal jsem se na obou z nich se soubory z východních Čech. Kdž dnes zpětně obzírám tuto "východo-

českou" účast jako celek, myslím, že je pozoruhodná - ba naprosto ojedinělá. Nejde mně teď o kvalitu, o to, co tyto soubory předvedly a jak byly přijaty - porotou, amatérskou veřejností, obecně. Jde mně o to, co bych nejspíše nazval "duchem" tohoto celku, v němž se mně zdá trvalým - prozatím - způsobem pulzovat všechno cenné z toho, co v minulých dvou desetiletích vytvořilo slávu a nezastupitelnost českého amatérského divadla. Dnes už prakticky taková strukturovanost nejenom co do druhů a žánrů, ale také o do vyzrálosti v komplexu jiných "regionů" českého amatérského divadelnictví neexistuje. Nejhmatalejší důkaz je po ruce v činnosti a tvorbě souborů: svitavského "C" a modřišických Čmukařů. Jsou to v tomto roce 1992 jediné dva vrcholné soubory, jež kontinuálně rozvíjejí určité tradice (snad už to mohu tak nazvat) minulosti v rovinách pro něž jsme měli nejrůznější označení - od neinterpretálního divadelního jazyka až po autorské divadlo - a jež můžeme na konec převést na společného jmenovatele tvořivosti. Leč tvořivosti kultivované, divadelně poučené, systematicky pěstované a vytvářející svou divadelní poetiku. Tyhle dva soubory jsou ještě schopné ze sebe vydávat nejen - jak s oblibou na přehlídkách žádáme - inscenaci inspirující, ale také tvarovanou a formovanou. Což je pro východočeské amatérské divadlo víc než dobře, neboť je čím poměřovat a kam se dotahovat. Nebyl jsem na Šrámkově Písku, nevím, jak tam obstál soubor Jumping Hamada. Vím však, že jeho působení a existence v celku východočeského divadelního amatérismu je schopná reprezentovat velice slušnou úroveň tohoto jevu, pro něž dnes někteří razí pojmenování "alternativní divadlo". Leč: díky oné strukturovanosti - a konec konců i díky té špičkové normě, kterou stále udávají "Céčko a Čmukaři" - lze poměrně přesně definovat místo a rozsah té "alternativnosti".

O tohle asi jde. To je to, co nazývám pozoruhodností a ojedinělostí východočeského regionu, pro něž jsou až do roku 1992 dány jisté vnitřní podmínky srovnávání, konfrontování a přemýšlení vyvěrající ze strukturovanosti celku ve všech směrech. Ještě letos mohl východočeský amatérský region uspořádat svou Inspiraci na strukturované úrovni "celorepublikové", k níž se dnes dostává Hronov a pro jehož letošní úspěšnost v tomto smyslu udělali východočeši mnohé. Neboť ze své strukturovanosti vydali nejenom ony dva vrcholné soubory, ale i další výsledky v jiných oblastech. Znovu: není to pro mne důsledek pouze činnosti jednotlivců a jednotlivých souborů. Vidím v tom také důsledek obecného klimatu, jež kromě jiného vyvěrá z toho, co jsem nazval strukturovaností. Ale: vydrží to? Měli bychom udělat možné i nemožné proto, aby se tak stalo.

Jan Císař

DIVADELNÍ TŘEBÍČ

Doporučujeme k přečtení článek prof. J. Císaře v Amatérské scéně č. 8/92 str. 2 - 5 pod názvem Dobrý start - aneb jaká byla a bude Divadelní Třebíč?

a
ve stejném čísle na straně 6 - 7 článek Dušana Zakopala - Třebíčské /X/ undulace.

ŠRÁMKŮV PÍSEK

Odkazujeme vás na články v Amatérské scéně č. 8/92 - "Šrámkův Písek rozpačitý" a "Kde jsi alternativno" na str. 14-16.

Ze zpravodaje Šrámkova Písku přetiskujeme podstatnou část rozhovoru o práci souboru JUMPING HAMADA s Jiřím Dobešem a Michalem Zahradníkem. Rozmlouvala Radka Hrdinová:

O vašem souboru se traduje, že jste vznikli pod vlivem souboru Děřevo. Jak to vlastně bylo?

Vznikli jsme daleko dřív. Úplný začátek byla spolupráce s Hubertem Krejčím. Jirka začínal v Praze, v souboru Niny Vangeli. Navíc jsme se odráželi od Martince a toho, co jsme věděli o Grotowském. Děřevo jsme poznali při jeho prvním hostování v Praze. V mnohém jsme se s nimi ztotožnili. Jsou pro nás velkou inspirací, Anton Adasinský je silná osobnost. Náš vztah k nim by se dal přirovnat k satelitu. Ale na některé věci přicházíme paralelně.

Děřevo funguje jako více či méně uzavřená komunita. A vy?

Nevíme přesně, jak to nazvat, snad volnější komunita, snad skupina spřízněných lidí. Máme své rodiny, své manželky, děti. Na rozdíl od Děřeva nám taky chybí ten vlastní dům, že. Jsme otevřený dům bez domu.

Jak byste sami sebe charakterizovali. Jako pohybové alternativní divadlo?

Před pár měsíci bychom se asi termínu divadlo bránili. Naše práce směřovala dovnitř skupiny, teprve v posledních měsících hledáme tvar, který by mohl zapůsobit na diváka, vlastně divadelnější tvar. Je to, jako když energii, kterou načerpáte, potřebujete někam předat. Ale svým způsobem zase tak nezáleží na vystoupeních, na výsledcích práce, protože důležité je, co se děje uvnitř skupiny. Představení máme tak jednou, dvakrát za měsíc, to je různé, závisí to na příležitosti.

Co pro vás znamená představení. Je to improvizace?

Ríkáme tomu improvizace, ale jde spíš o společnou výpověď. Naše první věci byly totální improvizací, nic nebylo domluvené. A stávalo se, že jsme ztratili kontakt s divákem, minuli se s jeho časem, takže buď ztrácel zájem o představení příliš dlouhé nebo naopak. Dnes si domlouváme "zaříkadlo", určité signály, části, témata...

Jakou roli ve vaší práci hraje hudba?

Skupina žije hodně hudbou, posloucháme stejnou hudbu v určitém období. Hudba nám pomáhá věci scelovat. V poslední době, po určitých zkušenostech s exteriérovou prací, se soustředujeme spíš než k hudbě k práci se zvukem, k cestě za slovem.

A na závěr ještě otázka - proč právě JUMPING HAMADA? Odkud ten název?

No, o tom existují různé dohady, takže by bylo na čase uvést je na pravou míru. Jedno z prvních našich vystoupení bylo pro Hradec, pro paní Císařovou. A tehdy jsme se ještě nijak nejmenovali a přitom bylo potřeba mít název, už kvůli plakátu. Tak jsme vzali geomorfologický atlas a začali listovat...

Geomorfologický atlas? Proč?

My jsme předtím asi rok dělali na projektu "kameny". A tak jsme listovali a prohlíželi fotky, co by se nám líbilo. Nakonec nás zaujal obrázek a název kamenné pouště - hamada. Tak jsme byli Hamada. Nejdřív jen Hamada, pak nás inspiroval Vladimír Hulec k přídavku "jumping" - skákající. Že prý pořád skáče.

DĚTSKÉ DIVADELNÍ LÉTO - PRACHATICE

Na národní přehlídce dětských divadelních a loutkářských souborů jsem se ocitla po jedenácti letech. A byla jsem ráda, že jsem se ocitla. Nejen proto, že Prachatice jsou krásné město a pořadatelé příjemní.

Vím, že řada stálých návštěvníků měla pocit, že už všechno nedrží tak pohromadě jako dřív - ale to je i tím, že tato přehlídka není výjimkou a také zde se objevila spousta nových mladých lidí. To je koneckonců v pořádku. Ale prý to bylo taky tím, že nemohla fungovat jako loni občerstvací stanice Brůčků, která byla stmelující a perfektní v kteroukoliv denní i noční hodinu: zakázal si to současný provozovatel baru v divadle, který byl snad celkem ochotný, ale přece jen poněkud drahý...

Nicméně jsem měla pocit pohody, tolerance, klidu i činorodé aktivity. Všechny šest seminářů, které po celý týden pracovaly, bylo hojně navštěvováno a bylo v nich fajn (měla jsem možnost do některých nakouknout, vzhledem k tomu, že jsem byla "tisk"). Jeden z nich vedl východoček Karel Šefrna a týkal se hudby v dětském divadle. Celý týden pracovali na textu knížky Paula Grovese Pan Cecil Brum a jeho dům, napsali k němu hojně písní a při závěrečném večeru hru předvedli. Půvabně a s úspěchem. Karel je nevyčerpatelná studnice nápadů a skvělý inspirátor.

Dětské soubory jsme měli na přehlídce dva. Oba patřily rozhodně k tomu lepšímu, co bylo k vidění. Přípravka Recitačního studia Šrámkova domu v Sobotce připravila pod vedením Šárky Štembergové muzikantskou pohádku Ilji Hurníka Divné jméno. Zaujala především kultivovaným projevem. Diskutovalo se o motivaci vztahu prince a dívky Mandolíny.

Werichova Lakomá Barka v úpravě a za vedení Emy Zámečnickové, ZUŠ Na Střezině Hradec Králové, v provedení Dajky a Dominiky vyšla výborně. Komedijní talent obou děvčat a řada nápadů padla na úrodnou diváckou půdu. Snad jen o příliš dlouhé metráži padla sem tam nějaká ta pochybnost. Představení bylo doporučeno na Jiráskův Hronov - spolu s Indickými pohádkami souboru ze Zlivi (to byl pro mě osobně největší divácký zážitek), s příjemnými loutkářskými individuálními výstupy dětí z 3. ZUŠ v Plzni (vedoucí Dana Jandová a Jiří Oudcs) a dvěma autorskými výstupy provedenými se smyslem pro humor a vystavbu celku, které předvedl Hynek Dřízhal z Prahy 10 (Molitanoviny, Hrolezec).

Kromě toho mě zaujalo poetické, lyricky laděné představení prózy Ludvíka Aškenazyho Na jednom stromě v provedení DDS PIRKO, oddíl II. D, DDM Lužánky z Brna. Také mládežnický německý soubor Theaterkiste ze Siegeny s vlastní adaptací Gilgameše stojí za zmínku.

Ale zpět k východočekům. Zasáhli jsme podstatně také do doplňkového programu. Jednak svitavské Céčko představením Tak trochu..., jednak Čmukaři z Modřic Lárk ičičokem. Nejspíš je zbytečné dodávat, že úspěšně.

Alena Exnarová

WOLKRŮV PROSTĚJOV

JIRÁSKŮV HRONOV

Účast východočechů na Wolkrově Prostějově byla záležitostí převážně hradeckou, a to ještě záležitostí vlastně jedné školy, ZUŠ Na Střezině v Hradci Králové. Výsledky literárně-dramatického oddělení této školy patří v oblasti přednesu v současné době k tomu nejlepšímu ve východočeské oblasti, ale nejen tady. Fakt, že z 6 zástupců jednotlivců se jich 5 dostalo do finále soutěže, svědčí o mnohém. Ze tří kolektivů byly 2 rovněž z této školy. Delegaci doplnily jenom Pardubice s 1 sólovou recitátorkou a jedním kolektivem.

Vybíráme z festivalového zpravodaje:

Nuže - pardubického Zebry: Imaginace z časů zrodu Žánru: vlastně muselo uplynout třicet let, aby se tohle stalo samozřejmostí. Nicméně také ovšem pouze východiskem k dalšímu provokování fantazie diváků i účinkujících - aby to prostě nebyla etuda, ale to, čemu se říká počin. A snad i příležitost k tichému manifestu tolerance k jinakosti...

Hradecké Modlitby: viděl jsem z úhlu, který obnažoval zákulisí - naprostá soustředěnost, řekl bych až liturgická obřadnost při podávání rekvizit, plamen jako výraz hořícího seslání Ducha... Myslel jsem na Demlovy Šlépěje, na kozičky a beránky pana Reynka. Možná, že to bylo trochu chudé, ale tak trochu františkánsky. Dalo se věřit, bratři a sestry, a o to snad šlo...

A na závěr snad ještě to, že celý Wolkrův Prostějov vykročil letošním ročníkem po delším tápání k obzorům s větším prostorem tolerance, k hledání dalších cest.

LOUTKÁŘSKÁ CHRUDIM

Doporučujeme k přečtení a podrobnější informaci článek z Československého loutkáře č. 9/92 - str. 193-198.

Ocenění východočeských souborů:

Z pěti udělených cen získali východočeši - soubor "C" ze Svitav a Čmukaři Modřišice - ocenění nejvyšší, ceny za inscenace.

O inscenacích uvedených na LCH jsme vás informovali již několikrát, nevracíme se k nim proto již samostatně.

LOUTKÁŘSKÝ LITVÍNŮV

Na národní přehlídce interpretačního loutkového divadla v Litvínově vystoupil loutkářský soubor mladých z Lomnice n. Pop. s inscenací Krejčí králem. Inscenace, která nás potěšila na naší regionální přehlídce v Lomnici, výrazně uspěla zejména u dětských diváků i v Litvínově.

Letošní Jiráskův Hronov mi připadal takový trochu nenijaký. Bez fascinujících úspěchů a - s jedinou výjimkou - bez proher typu "cototadymáco-dělat". Připadala jsem si duševně poněkud nevytížená: málo vzrušujících podnětů k přemýšlení, které by člověku nedovolily vydechnout... Ale jsem možná trochu nespravedlivá: zhruba polovinu představení jsem znala už před Hronovem a nejspíš brala jejich pozitiva jako samozřejmost.

V každém případě jsem ráda, že jsem na Hronově byla. Už pro příjemně a plodně trávená dopoledne v semináři dr. Ivana Vyskočila, pro jeho zajímavé debaty s Petrem Léblem, ale i námi ostatními. Pokud bych měla jmenovat představení, které mne nejvíce zaujalo, pak by to byl Příběh koňa Scény ARMI VVTŠ z Liptovského Mikuláše, vlastní adaptace Tolstého Cholstoměra. Expresivně vypjaté divadlo založené na výtvarnu, pohybu, střídmosti slova. Bylo pro mne zajímavé srovnání inscenací Jiráskovy Lucerny - tradiční souboru z Boleradice a Peškovy variace souboru z Ořechova. Bylo pro mne zajímavé představení Minidivu z Ostrova nad Ohří, které jsme viděli jen díky tomu, že pár odvážných mladých divadelníků napravovalo opomenutí pořadatelů, vyrazilo do ulic a sehnalo během dvaceti minut asi dvazet dětí, bez nichž by Mašatové Pohádky na modré niti nešly hrát (děti byly nenásilně vtaženy do hry). Znovu se mi líbily Indické pohádky souboru ze Zlivi, které jsem znala už z Prachatic, znovu mne potěšil Osamělý létající talíř Petra Mládky z Plzně, jehož jsem viděla v Chrudimi.

Působivé bylo představení gruzínského Dětského divadelního souboru ZARI z Tbilisi - rocková opera Slunce, vzejdi, vzejdi!, které by snad mohlo budit dojem "cvičených opiček", kdyby nebylo tak z vnitřku prožívané, opravdové až fascinující. Stejně tak působil přídavek: gruzínské písně a tance. Nějak nám to nešlo dohromady s hrůzami a bídou, v nichž tyto děti momentálně žijí. Rádi jsme si koupili obrázky, které nakreslily: jako připomínku divadelního zážitku, i z potřeby alespoň trochu pomoci.

A co Východočeši? Podle mého mínění obstáli slušně. Neviděla jsem úvodní představení úpíckých v předvečer zahájení JH (Komedie o hvězdě), ale vím, že inspirovalo k řadě zajímavých úvah obecnějšího charakteru.

Léčba neklidem modřišických Čmukařů pobavila a setkala se s příznivým ohlasem. Ba dokonce si myslím, že jí prospělo zkrácení o poslední povídku, které si náhodně vynutila situace nepřítomné herečky. Celek působil kompaktněji.

Svitavské Čečko se představilo s loňskou inscenací Préverta Trakař aneb Velké vynálezy, která nám loni tolik v Hronově chyběla pro dokreslení mnohosti výrazu amatérského divadla. Byla vesměs hodnocena pozitivně - jen řadě diváků poněkud vadil kontrast rozměrného prostoru Jiráskova divadla s intimitou výpovědi a křehkostí výrazových prostředků.

Trochu smůlu měly Dajka a Dominika s Lakomou Barkou. V prvním ze dvou představení se nějak nedostavilo jiskření, bylo unavené, diváci se nechýtalí a byla řeč o způsobu humoru (prý děvčatům cizí) a cvičenosti. V druhém představení, které jsem viděla já, se podařilo lépe, takže i diváci měli vzájemně mezi sebou o čem hovořit. Taky o tom, jak rozdílná mohou být představení jedné inscenace, a čím to.

Toť z východočeských představení hlavního programu vše. Leč leccos doplňkového, včetně vý-

stavy loutek a pochopitelně místní organizace hronovských je k nezapření "od nás z východu." Takže je třeba se zmínit spíše o jedné podstatné východočeské absenci, a sice prof. Císaře, který se netradičně z rodinných důvodů musel omluvit a uvolnit tak původně jemu určený post lektora jednoho z diskusních klubů. Škoda.

A ještě jednu věc toužím sdělit. Líbil se mi závěr přehlídky. Po představení jsme vyšli před divadlo, odkudsi (nevím, odkud) řekl pár slov starosta ing. Miroslav Houštěk, pak vypukl ohňostroj a pak už se jen mohlo tančit, zpívat, popít a pobýt přímo před divadlem: krojovaná kapela z Nového Města n. M. hrála moravské lidové písničky, kdo chtěl a uměl, mohl se zapojit. Občerstvení fungovalo také, takže přehlídka končila pozvolna - tak jak se komu chtělo: žádný překotný úprk, žádné okamžité liduprázdno. Pozvolné stmívání a hlazení po duši...

Alena Exnarová

D + D + D

(ZUŠ NA STŘEŽINĚ HRADEC KRÁLOVÉ "LAKOMÁ BARKA")

Vybíráme pro vás z hronovského zpravodaje o představeních z východočeského regionu:

"Kde se vzaly, tu se vzaly, vystoupily z mapy Modřičice a odtud Čmukaři s Léčbou neklidem.

Zopakujme si pozorně, co se stalo: skupina spřízněných duší vybrala spřízněného autora-literáta, vůle a láska provedly dramaturgii, která vyzkoušená a přichystaná na jevišti zaklapává a funguje.

Na začátku slibuje pán s papírkem LÉČBU, která zřejmě nebude ledajaká. Bude to léčba, která nás ještě víc rozdělí a roznemůže, než kdybychom se jenom trápili nemocí. K nemocnému pacientovi (divákovi) přichází laskavý pan doktor (Čmukaři), strčí ho do pytle a trochu do něj kopne. Produkce je komponovaná jako osvětové pásmo. Osvěta spočívá v postupném odrazování, které dostupuje vrcholu v závěrečném vyrozumění: "jestli si myslíte, že čekáme váš vděk, tak to se mýlíte...". Je to zarážející informace, stejně jako zarážející fakt, kolik je ve spolku vyhraněných osobností - ze šesti - šest. To je tedy povedené. Šest Čmukařů se vesele prochází bažinou a ještě si přitom trochu stepují. Takže: JESTLI SI MYSLÍTE, ŽE VÁS NĚKDO ZA TO VAŠE VYKUTÁLENÝ DIVADLO SPRDNE, TAK TO STE SE TEDA PĚKNĚ SPLETLI.

Petr Lébl

DS Úpice - Komedie o hvězdě

V poslední době se setkávám s touhou a potřebou mnoha lidí probouzet v sobě více či méně drímaující prvky lidství, tedy jakousi touhu po lásce a dobru. Snad je to tím, že si občas uvědomujeme, že pouze pragmatický vztah ke světu není asi to jediné, co by nám mělo dávat smysl našeho pobytu zde. Jako pracovnice profesionálního divadla zaznamenávám větší frekvenci pohádek a příběhů, které se snaží probudit právě ty hodnoty, po kterých toužíme. S maximem dobra a lásky je pro ateisty a věřící spojena postava Krista. Jeho láska a starost o druhé je nedostižný ideál, ke kterému se můžeme pouze přiblížit, nebo se od něj vzdálit. Hledáme-li pozitivní hodnoty, neměli bychom je chtít konzervovat v neměnnosti, ale měli bychom si zvykat na jejich proměnlivost. Příběh Kristova narození v úpické inscenaci je pro mne zajímavý právě v proměnlivosti vztahů postav k zafixovanému tématu (např. vztah Marie a Josefa k početí). Je-li v nás láska a dobro, musíme se vyrovnat s tím, že touž měrou je v nás zastoupeno zlo. Ale záleží pouze na nás, čemu v sobě uvěříme. Inscenace "Komedie o hvězdě" měla mnoho chyb a některá místa byla pro mne nejasná. Ale považuji za pozitivní, že právě jí Hronov začínal. Připomněla evropskou myšlenkovou tradici, které (na rozdíl od východních zemí) je vlastní zpochybňování hodnot, protože ono vede k vývoji a může v nás probouzet to, co dlouho dřímalo.

Zora Vondráčková

D+D+D = Dajka + Dominika + "dramaťák"

Skvěle odšpuntované komediantky; bláznivě rozjeté holky, které s velkým "ajfrem" chrlí na nás SVOU "lakomou Barku". - Pardon, omyl. To bylo v červnu v Prachaticích. Ovšem na kukátkovém jevišti před hledištěm nazhavaným blízkostí rodícího se příběhu", výbuchy smíchu ženou DaD k razantnější komice. Tedy vše, co vyprávěné divadlo "žíví". Kontakt, účast na dění, šetkání.

Hronov, srpen: D+D+D přehozeny lvům ve stodole, kde by měl potíže i profesionál. Natož dvě čerstvě vylíhnuté ještěřky ze ZUŠ. Výborná příprava a průprava nezankla ani v těchto bojových podmínkách: dobře citěná a ctená dramatická situace, gradace, zkratka, napětí. Co se týče dramaturgie, mile mě překvapila hravá "neučta", s jakou přeskočily velkým vypravěčem vysoce nasazenou latku. A navíc - své "černobílé roky", kdy pohledy na svět jsou ostře a kriticky útočné, hřejivě změkčily moudrostí, nadhledem a humorem zvoleného textu.

Lenka Preňková

Trakař aneb Velké vynálezy

Šefrnovci nezklamali. I když: jak koho. Osud prověřovatel jim tentokrát umožnil zasadit křehkou produkci do tak velkého sálu (Jiráskovo divadlo), že odmítnutí už před muselo odněkud přijít - alespoň ze zadních řad. I když: kdo chtěl, mohl se mít i v zadní řadě. Snad. Kdo chtěl. Ale kdo nechtěl, sesbíral souznějící kamarády (z řad dalších diváků) a mohla začít známá symfonie DÁVÁNÍ NAJEVO, že jsme tady, že něco není v pořádku že se nezapojujeme, že potřebujeme zabavit... (...)

V takových rumunsko-uruguayských podmínkách se výborně hraje, to vám potvrdí každý divadelník. Ne každý divadelník ale tak vytríbené a paličaté ukazuje svému obecenstvu, jak PÍDIDETAILLY jsou stejně působivé jako scénické burácení. U Šefrnů dokonce ještě působivější. Tím spíš každé chroptění a dušení velmi často ruší tento mravenčnický SLOH. Stačí kechnout, a všechno jim to pokazíte, vy trumpety televizní.

Petr Lébl

FEMAD

FEMAD je "scénická žatva" a dílna divadla pro děti, která se koná každoročně v září v Libici nad Cidličkou, kam přesídlila z dřívějšího místa pořádání z Poděbrad v posledních několika ročnících, vzhledem k havarijnímu stavu poděbradského divadla. Postupně také proměnil svou koncepci do nynější podoby. Letošní jubilejní XX. ročník měl program skutečně nabídnutý a zájemci o tuto tematicky vymezenou oblast si měli skutečně z čeho vybírat. Do programu se z východočeské oblasti zařadili Čmukaři z Modřišic, i když jejich představení Léčba neklidem je určeno věkově dospělým, u dětí pak co nejvyšší věkovou hranici.

FEMAD se vždy vyznačuje také kvalitně vedenými a zajímavými semináři. Podle doslechu byly takové i letos. Na FEMAD stojí zato jezdit.

V Kunvaldě v Orlických horách se konalo ve dnech 19.-21. června 1992 setkání dětských divadelních souborů z České republiky. Společně s ARTAMOU a Sdružením pro tvořivou dramaturgii ho pořádalo Středisko kulturních služeb Ústí n. O. v rámci oslav výročí J. A. Komenského. Zúčastnili se jí i seminaristé mezinárodní dílny dětské tvořivé dramaturgie, která byla pořádána v rámci stejného výročí v Uherském Brodě. Pokud se setkání zúčastnil i náš, je to neinformovaný návštěvník, musel zaznamenat alespoň to základní. Kvalitu představení, vlídnou atmosféru a zaujaté společenství všech přítomných, kteří se o Komenského odkaz zajímají v současnosti a dokazují to činy. Na překážku není pak ani dorozumění mezi lidmi mluvícími různými jazyky. Ten jeden je totiž společný. Je jím snaha přinést dětem pro jejich život ty nejcennější podněty.

Třebechovický soubor SYMPOSION má za sebou další premiéru. Zřejmě inspirovaný výročním významným českého dramatika V. K. Klicpery uvedl jeho Hadriána z Římsů. Zahraje ho, pokud je nám známo, v Třebechovicích znovu v rámci přehlídky SYMPOSION, v Týništi n. O. na Týništském divadelním podzimu a v Polici n. Met. v rámci Polických divadelních her.

Divadelní soubor Vicena Klub centra Ústí n. O. uvedl Aristofanovu hru Ženský sněm. Podtitul aneb - Jak mohlo lehce dojít ke komunismu již v Aténách aneb - Konec vše pokazí - svědčí o ambicióznosti inscenačního pojetí režiséra i souboru.

Zdobničan, divadelní soubor pracující při Městském klubu Sokolovna Vamberk, se tentokrát soustředil na děti. Uvedl pro ně pohádkovou hru Marji Kosnarové - Krejčí jeho milosti. Litujeme, že jsme se nemohli zúčastnit premiéry, která byla 11. června a na kterou jsme byli pozváni. Přesto nám obsazení prozradilo, že rodina Podolských nespí! Václav Podolský (bývalý metodik z Rychnova a herec i režisér souboru) byl uveden v postavě sluhy a paní Podolská (výrazná herečka tohoto souboru) tentokrát sloužila souboru jako nápovědka. Režii měla Pavla Nektivandová.

V závěru měsíce června uvedl DS Heřman v Heřmanově Městci muzikál Pavla Dostála (ano, je to ten poslanec FS) Výtečníci. Nevíme sice, jak vyřešili problém "zamlženého jeviště pro ústup" v závěru hry (viz příspěvek A. Němečka ve IV. čísle Hromady), ale víme, že hru režíroval: M. Dziedzinskyj, J. Řezáč + vlastně všichni. Že si Pepa Řezáč zahrál Školníka, Jitka Řezáčová prof. Hlavatou, paní Zuzana Nasková ředitelku gymnázia, že vystoupili Vinduška starší i mladší a že si v alternaci zahrál i Vašek Novotný z Chrudimě. A samozřejmě všichni "mladoši", předpokládáme, že - jak ostatně jinak - odchovanci Pepy Řezáče. Doufáme, že inscenaci někdy uvidíme - soubor ji totiž nabízí v naší rubrice Tržnice.

Divadélko Jesličky ZUŠ Na Střežině Hradec Králové uvedlo další pořad Honzy Dvořáka a jeho přátel - Co dům dal č. 5, aneb Prázdniny to nerozhodly, přátelé. Doneslo se nám od hojných účastníků, že to bylo komunikování zdařilé. A představil se v něm mezi hosty i nový kmenový učitel ZGŠ, řadě divadelníků dobře známý především z doby svého anarchického divadelního mládí, Petr Stančík. Aktivně se účastnil opět i Dvořák Martin, primátor města Hradce Králové.

Do závěru se pomalu dostává letošní jubilejní ročník Klicperova Chlumce. V době výroby Hromady se uskutečnil ještě divadelní ples (pozvaní jsou zastupci všech souborů, které v minulých ročnících vystupovaly i další divadelní přátelé) a závěrečné slavnostní představení Klicperova divadla z Hradce Králové s inscenací hry V.K. Klicpery Divotvorný hrnec. V průběhu festivalu praštěla prkna i pod vlastním souborem. DS Klicpera Chlumce za vydatné pomoci Jiřiny Jelenské a Václava Duška (členové uměleckého souboru Klicperova divadla v Hradci Králové) uvedl osvědčený titul G. Feydeaua Dámský krejčí. Nejen uvedl, ale myslím, že se přitom leccos naučil pro svou příští práci.

V době přípravy Hromady budou "praštet prkna" ještě v Pardubicích. Jirka Dobeš se svými přáteli ze souboru Jumping Hamada pořádají ve dnech 16.-18.10.1992 v Pardubicích Festival pohybového divadla a spřízněných aktivit... SETKÁNÍ 92. Záštitu nad festivalem převzal primátor města MUDr Z. Stránský. Doplnují tak další "vůni" a vyplňují mezeru ve východočeských festivalech. Držíme palce, pomáháme v propagaci a těšíme se, že se Pardubice stanou místem dalšího setkání východočeských, ale nejen, divadelníků. V rámci festivalu se uskuteční společná dílna divadelních skupin DÓ (Sant-Pěterburg, hostitelského souboru Jumping Hamada (Pardubice) a Alternativní scény (Praha). Koncert a dílna Romy Dubinikova, vystoupení Pardubické ochotnické společnosti, Čmukařů z Modřišic, Marie Waage z Norska, místního souboru a Alternativní scény z Prahy. PS. Těší nás, že "alternativní větev" východočeské konzervatoře pro vedoucí dětských souborů - Jirka Dobeš + Michal Zahradník tak výrazně zasahují do dění ve východočeském regionu.

SUPERKOMENIUS

ANEŽ

LABYRINT SRDCE A RÁJ SVĚTA

Zpráva o brandýském Supercomeniu

Kniha svatebních smluv je nejzajímavějším exponátem brandýské pamětní síně, která připomíná Jana Amose Komenského. V té knize totiž najdete svatební smlouvu, stvrzující snatek slavného Moravana s místní rodačkou Dorotou Cirillovou. Bylo to jeho druhé manželství, osudově spjaté s církví evangelickou i s tehdejším jeho úkrytem na panství Karla Staršího ze Žerotína. Právě v Brandýse nad Orlicí, malém městečku mezi Ústím nad Orlicí a Pardubicemi, však Komenský dokončil roku 1623 své dílo Labyrint světa a lusthaus srdce. Snad prý v chýši nedaleko obce, z níž se (podle legendy) dochoval sklípek velmi slušných rozměrů. Co v něm bylo v uplynulých čtyřech stoletích kromě bramborových epizod se příliš neví. Koušek od tmavého vchodu však brandýští občané vztyčili před cca stotřiceti lety pomník, první v českých zemích, žulovou stělu s medailérským portrétem J. A. Komenského. To byl v minulosti častý důvod oslav s průvody k pomníku. Brandýs nad Orlicí byl i lázněmi, pak dlouho ničím.

Letos jsme se spolu s okolním světem dožili 400. výročí narození Komenského a znovu zjistili, že jeho dílo je stále vzrušující a inspirující. Do konce, že některá jeho díla vybízejí k uměleckému ztvárnění.

Mnozí sáhli ke Komenskému, neboť nastal čas výroční. Ale byli tu i tací, kteří se jeho dílem zabírali léta. Např. Divadlo Husa na provázku z Brna. Jeho inscenace Labyrintu světa vznikla před devíti lety a stala se legendou. Projekty na bázi Labyrintu se odehrály (iniciované P. Scherhauffere) už leckde na světě.

Někdy na sklonku roku 1990, před komunálními volbami, jsme byli s nynějším starostou Brandýsa kolegy v práci a nějak při kávě vznikl nápad, že by nebylo nezajímavé zahrát provázkový Labyrint tam, kde dílo vzniklo. Neb Brandýs a okolí je romantické a Komenským vzpomínaný kopec Zátvor stejně tajuplný jako kdysi. Myšlenka zrála a nabalovala další náměty, např. že v roce Komenského výročí by právě v Brandýse měl být den divadla inspirovaného jeho dílem. Nejen Labyrintem, ale samotnou podstatou Komenského odkazu, tvořivosti, názornosti, školy hrou. (Mimoходом toto téma jsme s Jardou Provázekem realizovali v červnu v Kunvaldu, kam se nám podařilo přivést lidi pracující kolem tvořivé dramatiky, jak české, tak z dalších dvacítky států světa.) Začali jsme tedy hledat koncepci takového setkání. A trochu se báli, že s podobnou myšlenkou přijdou jině, že se toho ujmou nějakí profesionální divadelníci apod. Kupodivu tomu tak nebylo. Provázek se zpočátku nechal trochu přemlouvat, jednání se vleкло celý rok. Ale nakonec nápad, aby se v Brandýse sešla profesionální i amatérská divadla, aby to bylo jakési "off" setkání, nabýval konkrétní obrysy. Cesta od prezentace Labyrintu se začala rozšiřovat a vyústila v pozvání Divadla na provázku i jeho Studia Dům a také Městského divadla ze Zlína, kde se kmenologickým projektem zabývá režisér Josef Morávek. K nim přibyla i amatérská seskupení, která měla brandýské náměstí obohatit pouličním divadlem.

Poslední srpnovou sobotu se sešlo na tomto místě devět souborů; pro pořádek je připomeneme: POLI Jiřího Polehny, Čmukaři, hradecké Jesličky, Zajíček s Wildou z Jičína, Jumping Hamada z Pardubic, žamberské Gymnázium, nečekaně i písničkáři lužských ochotníků a výše zmíněné profisoubory. Rozptýl značný, žánrově i tématicky spojující často nespojitelné (rakvičkové loutkáře s pohybovou expresí J. Hamady!), ovšem prostor a společné oslovení publika, divadelnost celého prostředí (po celou dobu se hrálo v plenéru, avšak kolem artefaktů scénografie provázkovského Labyrintu a v očekávání téhož), to vše směřovalo k neobvyklému zážitku.

V úmorném vedru sobotního odpoledne byli stateční herci i stovky diváků. (Ochladit se bylo možné snad jen v již zmíněném sklípku vedle památníků J. A. K., kde byla instalována výstava prací Milivoje Husáka a Markéty Králové inspirovaných Labyrintem.) Z místa na místo přecházeli, burcování komediantskými tlupami. Vše však směřovalo k večeru. Hodinu před soumrakem zněla brandýským náměstím barokní hudba v podání Komorního orchestru J. Kociana z Ústí n. O., uklidňující klidem před bouří. Úderem dvacáté první hodiny, kdy tma zcela zhoustla, vykročil ostrý proud světla z baterií reflektorů herce Divadla na provázku. Z dále, s bubny u pasu, směřovali k hlavnímu jevišti. Strhující hudba na bicí nástroje doslova přikovala diváky do lavic, pokud se na ně vešli. V tu chvíli se kolem pódia shromáždilo snad do tisíce diváků. Obrovské nasazení herců, jejichž hlasy občas musely soupeřit s hlukem vlaků z nedaleké trati. Petr Oslzlý v roli Poutníka, autentičnost prostředí lidského Labyrintu, strhující podívání. Když po několikaminutové děkovačce pohasla světla na náměstí, vydal se za svitu pochodní celý ten dav diváků a herců k poslednímu vystoupení, a to přímo pod Komenského pomníkem. Inscenace zlínského divadla Lux lucet in tenebris - světlo prochází tmou - se prolunla se závěrečným ohnostrojem. V jeho gejzírech se nad hlavami diváků zjevoval zlatý reliéf Komenského...

Tolik popis akce, kterou jsme nazvali SUPERKOMENIUS aneb Labyrint srdce a ráj světa (podle parafrázujícího titulu knihy Pavla Fiošse). Zajímavá byla i tím, že po celý předcházející týden v Brandýse nad Orlicí pobývalo brněnské i zlínské divadlo (Provázek trénoval novou inscenaci a upravoval Labyrint pro Brandýs, zlínský režisér Morávek naproti tomu přestudoval celý projekt speciálně pro svůj nový soubor a pro brandýskou akci). Všichni pobývali v dětském táboře v Koutech (který kdysi založil otec V. Havla). S nimi také soubory Olgy Strnadové a Hany Voříškové, které se tu rovněž prázdninově soustřeďovaly.

K akci přispělo pár sponzorů, Městský úřad v Brandýse a Okresní úřad v Ústí nad Orlicí. Profesionální soubory hrály za "stravu a byt", které jim pořadatelé poskytly k týdennímu soustředění. Reklama (plakát je dílo M. Alfieriho) udělala také své.

Především se vše událo za mimořádně příznivého počasí. Brandýs nad Orlicí se díky tomu všemu probudil ze své obvyklé letargie. Pro mnohé návštěvníky byl nečekaným objevem a mnozí v euforii slíbili svůj návrat. Brandýs se díky mnohým šťastným náhodám podařil. Za čtyřista let se tu rádi sejdem.

Alexandr Gregar

V SOBOTU 29. SRPNA 1992
V BRANDÝSE N/ORLICÍ

DIVADLO INSPIROVANÉ DÍLEM J. A. K

JIČÍN

MĚSTO POHÁDKY

V Jičíně nepraštěla jen prkna, ale doslova kde co. Jičín se totiž již podruhé stal městem pohádek. Nápaditý program pro děti, ale i o dětech naplnoval 7 celých dní od 28. září do 4. října 1992. Akce měla velkou publicitu. Ale přeci jen - nechte se inspirovat!

28. 9. - pondělí - BRÁNA JAZYKŮ
(karnevalový průvod, vyhlášení zákonů pohádkového království, předání klíčů od města dětem)
29. 9. - úterý - ŠKOLA HROU
(literárně-vědecké sympozium - Iloupi Honzové a jiní, dějepisné aktovky ze školní aktovky - scénky z historie ve vlastním zpracování dětí, host z Belgie)
30. 9. - středa - LISTOVÉ DO NEBE
(kolokvium odborníků o právech dítěte, Drakiáda - všeobecné pouštění draků)
1. 10. - čtvrtek - OBECNÉ TROJUMĚNÍ
(Čipískovy lesní olympijské hry, výběr nejúspěšnějších českých animovaných filmů)
2. 10. - pátek - ORBIS PICTUS
(namalujeme radost s malířem R. Pilařem, Jak se pohádka píše, kreslí, ožívuje - vyhlášení literární soutěže festivalu, besedy se spisovateli, malíři a herci)
3. 10. - sobota - CESTA SVĚTLA
(Jede, jede, mašinka - okružní jízda pohádkového vláčku s parní lokomotivou, Skotačení na náměstí, Společné večerní zpívání, Ohňostroj)
4. 10. - neděle - DIVADLO VEŠKERENSTVA VĚCÍ
(jarmark, atrakce, stánky, řemesla, host z Itálie. Slosování cen, vstupenek, start balónu s poselstvím)

Pořadatelé této zajímavé akce jsou Školský úřad Jičín, Městský a Okresní úřad Jičín, Nadace festivalu Jičín) za přispění řady sponzorů.

PRKNA
BUDOU
PRAŠTĚT

Divadelní soubor VOJAN Doubravice se chystá změřit své síly s W. Shakespearem. Chystá se totiž na uvedení jeho hry Zkrocení zlé ženy. Copak o to, známe soubor, základní obsazení by bylo. Ale Sváta Pilař, režisér představení, nás zmlát. Při odchodu na první zkoušku, na kterou jinak chodívá "režisérsky" připraven, říkal tajmně, že uvidí, co mu herci přinesou.

Loutkářský soubor HAM z Hradce Králové připravuje podle informace Honzy Mertvy 6 drobných hříček a písniček z anglických pohádek v překladu Jana Vladislava.

Divadélko Jesličky Hradec Králové nemá nikdy o překvapení nouzi. Tentokrát nám jistě rasantně naservíruje Balzaca. Vybrali si jeho text - SUCCUBUS, ANEB PRKNA ŠPITAVÝ ŽEMSKÝ.

Informace z Náchodska:

- DS Vrchlický Jaroměř - bude 7. 11. uvádět v režii P. Pálka pohádku Sněhurka a sedm trpaslíků - a 28. 11. inscenaci hry V. Štecha Svátba pod deštníky v režii M. Čermáka
- DS Kolár Police n.M. - pracuje na uvedení hry A. Galina Hvězdy na jitřním nebi - režíruje J. Souček (prozrazujeme, že hraje i Ivana Richterová)
- DS Červený Kostelec - nám sděluje, že paní Emilka Dyntarová má v úmyslu inscenovat Poláčkova Otce svého syna
- DS Meziměstí - zdravíme Mílu Hladíka, který se prý rozhodl propůjčit svůj režijní talent inscenování hry C. Goldoniho Poprask na laguně.
- DS MAJ Hronov - se prý chystá v režii ing. Miroslava Houška, současného starosty města Hronova, znovu na Jiráskovu Lucernu. Soubor předpokládá, že do května času dost a že ji bude mít kde hrát!!! (viz připomená výzva v tomto čísle Hromady)
- teprve po uvedení této hry by měla Ivana Richterová pokračovat v inscenování titulu Limonádový Joe.
- Loutkáři okresu chystají na únor 1993 opět náchodskou přehlídku loutkářů - Boučkova Jaroměř. Předpokládají, že přehlídku obsadí pravidelně hrající soubory BODI Jaroměř, LS Náchod, RADOST Červený Kostelec, BRUM Broumov a TULÁCI Nové Město n. M.

V okrese Náchod se uskuteční v listopadu opět tradiční Polické divadelní hry - přehlídka amatérských i profesionálních divadelních souborů.

Vyneslo se, že divadelní soubor KRAKONOŠ z Vysokého n. Jiz. chystá snad pro příští sezonu inscenaci hry G.B. Shawa PYGMALION. Kvality souboru známe a vzhledem k atraktivnosti titulu se máme jistě na co těšit.

Divadelní soubor ze Semil se bude o své diváky v příští sezóně ucházet inscenací, kterou tentokrát volí z hudebního žánru. V současné fázi příprav pracuje pilně právě na hudební přípravě známého PODSKALÁKA.

Podle Dády Weissové se dobře známi Čmukaři teprve "prohrabují" v MEDVÍDOVI PU. Od prohrabování k inscenaci ještě daleko, ale výchozí látka zajímavá.

Již teď oznamují divadelníci z Vamberka, titul premiéry. Měla by to být 23. ledna 93 BALADA Z HADRŮ Voskovce a Wericha. Hovoří se o vydatném přispění rychnovského Swing bandu.

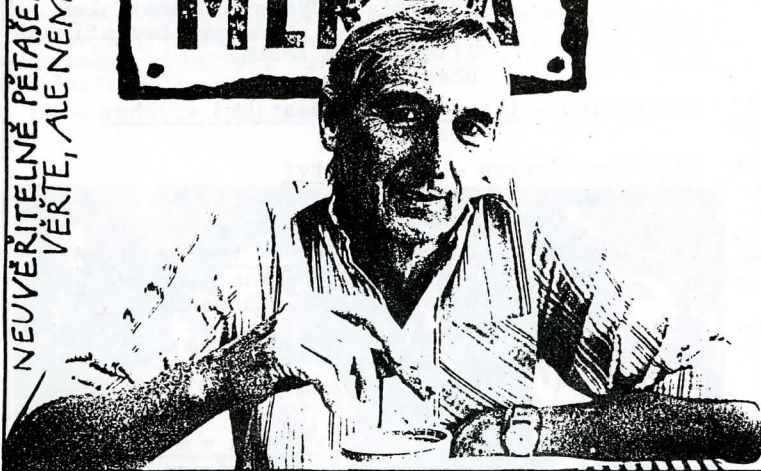
Viděli jsme ze záznamu a proto jsme rádi, že dětské představení VO ROCHCÁPLÝ KOMETESCE, SPRAVEDLIVÝM POŠTÁKOJ A TROUFALÝM ANČT, které na základě krkonošské poudačky zdramatizovala a s dětmi ve Vysokém n. Jiz. nacvičila Slávka Hubáčiková se ještě bude reprizovat. Zjištění, že děti mají tady k podobě lidového divadla velice blízko /lecos stačí využít z jejich přirozené hravosti a přirozenosti/, není snad ani překvapující.

Žamberečtí dospěláci se chystají na SLAMĚNÝ KLOBOUK aneb HELENKA JE RÁDA, děti pak na pohádku ZVÍRÁTKA a PETROVŠTÍ.

NESTOŘI & KANDROASOVÉ

NEUVERITELNĚ PĚTAŠEDESÁTILETÝ!!!
VĚŘTE, ALE NEMUSÍTE!

HONZA MERTA

- Narozen 9.9.1927
- S divadlem začínal jako činoherec v roce 1951 v souboru Sokol Malšovice
- Pro stejný soubor postavil za jedny prázdniny spolu s kamarádem a několika nadšenci jeviště, jako přístavbu k hospodě U Čechů v Malšovicích
- V roce 1956 tam pak začal budovat loutkářský soubor
- 3x se s ním zúčastnil i Loutkářské Chrudimi /Ukradený míč, O chaloupce z marcipánu, Hrnku vař + Tajemný Hipopotámus-první vykročení směrem k dětem/
- Od roku 1957 působil v poradních sborech pro amatérské loutkářství, od roku 1972 jako předseda poradního sboru při KKS
- V roce 1981 založil skupinu Žížala - s inscenací Neposedný dům se zúčastnili i LCH /podotýkáme že v inscenaci úspěšně vystupovala i šéfredaktorka plátku Hromada Alena Exnarová/
- Současně začal pracovat s dětmi. Se svým souborem se zúčastnil rovněž 2x národní přehlídky dětských divadelních a loutkářských kolektivů v Kaplici /1981,82/
- S dětmi pracoval nepřetržitě od roku 1980 do roku 1989
- Je členem odborné rady pro loutky při ARTAMA Praha
- Za zmínku stojí i jeho aktivní činnost ve zdánlivě jiném oboru. Dlouhá léta spolupracoval jako fotograf inscenací profesionálního loutkářského souboru DRAK v Hradci Králové.

PS. Roding kráčí v jeho šlápějích. Dcera Jana uplatňuje skromně a zcela bez publicity prvky dramatické výchovy v práci se stredoškoláky na gymnáziu v Jaroměři, syn Zdeněk Merta je fotografem, s jehož snímky se setkáváme v Lidových novinách.

PSS. Zcela soukromě jsme oslavili Honzovo výročí v IMPULSU u 2 flašek perlivého moravského. Připíjeli jsme i za organizace, které již neexistují i za loutkáře východočeského regionu, kteří mohli Honzovo jubileum vzhledem k jeho číslu zasloužit zvláštní přehlédnout.

Milý Honzo,

nevím, kdy jsme si poprvé podali ruku, promluvili spolu. Asi to je dost dávno. Ale délka času tu není podstatná. Píšu to - jak v závěru objasním - úplně z jiného důvodu. Já jsem tě poznával hlavně "zdálky". Čím více jsem se nořil do tajů východočeského a vůbec českého loutkářství, tím víc jsem narážel na Tvoje stopy. Stopy obětavého, znamenité poučeného, přemýšlivého divadelníka, jenž vzal na sebe - spolu s několika jinými - úkol velmi těžký. Úkol "dobrovolného metodika". To je: programově, cílevědomě pomáhat všude tam, kde bylo a je možné přispět k tomu, aby všichni východočeskí amatéři pochopili, že hrát divadlo je činnost tvořivá. O tom, že se Ti dařilo, není pochyb. Spolu s těmi několika dalšími (soustředěnými zejména v poradním sboru, kterému jsi řadu let předsedal) jsi v tomto směru zasil zrna, z něhož vzešla dobrá úroda. Zcela osobně: atmosféra, jež existuje například na loutkářských setkáních ve východních Čechách, je přímo lázní pro každého, jenž má zájem mluvit o divadle, protože jsi společně s jinými dokázal ustálit názor, že ta tvořivost je také v tom, že o své práci otevřeně a společně přemýšlíme.

Pak jsem viděl soubor Žížala a inscenaci, již jsi režiroval. K těm vlastnostem "dobrovolného metodika" jsem připočet další: zvláštní citlivost, jemnost, schopnost naslouchat i schopnost se bavit, hrát si. Jako "výkonný praktik" jsi pro mne tou jedinou inscenací, kterou jsem od tebe viděl, potvrdil, že máš na to, abys byl tím "metodikem" nejenom svými znalostmi a svým rozhledem, ale také tím, co bych nazval vnitřním založením, vnitřními předpoklady.

Jak šla léta i osud a děje amatérského divadla v Hradci Králové a okolí (bližším i širším) poznával jsem Tě zblízka, neboť jsme spolu začali to harcování po nocích a víkendech jako porotci. Tehdy jsem si potvrdil, že platí všechno, co jsem o Tobě poznal na dálku. Ale že máš ještě cosi navíc: intuitivní a neselhávající smysl pro to, co mne před lety učil znát Jiří Beneš a co on nazýval "amatérskou duší". Že bezpečně rozpoznáš, uhládneš, pocítíš přes všechnu svou poučenost, přes všechnu svou schopnost racionálními pojmy formulovat kriticky divadelní kvalitu inscenace, to, co je nenahraditelně amatérské. A pro co se nejvíce v samých "motivačních" hlubinách to představení hraje. Jsem rád, že jsem Tě v poslední době takhle poznal "zblízka". Neboť v Tobě nacházím to, co nebývá časté: báječné spojení člověka vůči divadlu i vůči amatérským divadelníkům náročného v základních principech divadelních, na jejichž počátku je pro Tebe vždycky tvořivost a zároveň člověka, jenž s jistotou i pokorou cítí tu rovinu, která dovolí postihnout nejvlastnější smysl každé amatérské práce. Proto si moc a moc přeji, abys - pokud tak oba budeme nadále činit - ještě s námi dlouho putoval po našem kraji mezi amatéry, abych mohl v tom, co říkáš, vždycky pozorně naslouchat ozvěnám "amatérské duše".

Tím také, jak vidíš - zcela sobecky - Ti přejdu hodně junáckého štěstí do let po pětadesátce. Sobecky proto, že pro to všechno, co jsem tu napsal, je mně s Tebou mezi amatéry fajn, být musím v "povinnosti úřední" říkat i věci nepříjemné. Mám totiž pocit, že Tvé citění "amatérské duše" mně jaksi zabrání šlápnout do porcelánu, což se nám "profesionálům-hodnotitelům" občas stává.

Takže vydrž pořádek takový, jaký jsi pro mne "zdálky" i "zblízka".

Tvůj
taky Honza,
ale Císař

ŠKOLA HROU

SLÍBENÁ INFORMACE O AKTIVITÁCH V OKRESE ÚSTÍ M/ORLICÍ

Propagace dětské tvořivé dramatiky na okrese Ústí nad Orlicí má letitou tradici. Vzpomeneme např. jednoho z iniciátorů myšlenky školní dramatické hry, pana učitele Josefa Mlejníka z Vysokého Mýta, který již před třiceti lety patřil k předním vedoucím dětských souborů a zároveň, inspirován anglickou metodikou, věnoval mnoho úsilí a tvůrčí práce publicistické činnosti a praktickému ověřování tohoto oboru.

V ústeckém okrese vytvářelo podmínky pro výchovu k metodám tvořivé dramatiky někdejší Okresní kulturní středisko. Neúnavně připravovalo každoročně semináře pro učitele základních škol, oslovovalo učitelky mateřských škol, nabízel nejrozličnější praktické semináře. Výsledky byly, přes investovaná úsilí a peníze sporadické. Vzpomínám, jak jednou i Karel Šefrna opustil shromážděné učitelky v zoufalství nad jejich ignorací. Ale vytrvalost přináší ráže. Za několik posledních let se kolem současného Střediska kulturních služeb, které zajišťuje pro region základní činnosti v oblasti dětských estetických aktivit, soustředilo asi třicet skutečných zájemců o tuto metodiku. Počet těch, kteří dětskou tvořivou hru zkoušejí, sice kolísá, ale určitě víc než sto pedagogických pracovníků má velice slušné informace, které se dají v praxi zúročit nebo na nich stavět další vzdělávání.

Především však na okrese vyrostly takové osobnosti, jako je Olga Strnadová a Hana Voříšková, dnes i Iva Faltusová, které jsou schopny nejen samostatně tvořit (viz inscenace žamberské ZUŠ nebo choceňské výtvarné happeniny), ale předávat své zkušenosti, učit a inspirovat ostatní.

Dnes ještě máme to štěstí, že se nám podařilo uhájit existenci miniaturního regionálního střediska pro kulturní činnosti, že se našlo něco peněz v okresním rozpočtu, z nichž se takové věci dají dělat, při tom suplujeme nedostatek peněz, ale i omezené možnosti Školského úřadu. A proto si můžeme dovolit i jistou perspektivu: pro učitele literárně dramatické výchovy (což je nově zavedený volitelný předmět - bez kvalifikovaných učitelů!) vzdělávací cykly zaměřené především na rozvoj osobnosti učitele - teprve druhá část bude jakýmsi nakročením k divadlu a k práci s literaturou.

Náš okres by se měl stát i jedním z míst (vedle Hradce Králové, Olomouce a dalších), kde se bude v příštím roce ověřovat připravovaný projekt kvalifikačního vzdělávání v oboru LDV, na jehož přípravě se podílí i ARTAMA a Sáruzení pro tvořivou dramaturgii.

P.S. Dlouho jsme přesvědčovali školské úřady i učitelce, že tvořivá dramatika (tak jak to poznali např. z odkazu J. A. Komenského už leckde ve světě) má blahodárné účinky na výchovu. O přístup školy už nemusíme mít takové obavy. Podaří se nám však přesvědčit i ty, kteří rozhodují o rozdělování financí?

N. Gregarová

Přehled různých pokusů (někdy vydařených, jindy nevydařených) při šíření dramatické výchovy v tom našem ústeckém okrese od r. 1986 až do současnosti.

- 1986/listopad - Dětská tvořivá hra - pro MŠ
1/2 denní seminář
účast: 56
- 1987/únor-květen - Jednoduché výstupy s loutkou
na základě literárního textu pro
MŠ - 3x 1/2 denní
účast: 60-15-10
- 1988/březen-duben - Komunikativní dovednosti - MŠ
3x 1/2 denní
účast: průměr 55
(Komunikace dospělého s dětmi.
Komunikace dospělého s dospělým.
Člověk mezi lidmi - psychologické
aspekty komunikace)
- 1989/květen - Komunikativní dovednosti II - MŠ
(Komunikace prostřednictvím hry s
předmětem, Výchova dramatickou
hrou a její principy, Dramatizace
literárních textů)
účast: 50
- 1989/říjen - Literární a dramatická výchova - MŠ
účast: 40
- 1990/únor-červen - Loutkářství
Cyklus 8 setkání pro MŠ
účast: 8
- 1990/listopad - Tajemství dětské tvořivé hry
pro pedagogy základních škol
účast: 32 jednodenní
- 1991/leden - Dramatická výchova II - pro ZŠ
jednodenní
Smyslové vnímání
účast: 19
- 1991/březen - Dramatická výchova v MŠ
seznámení se základními principy
a názvazně hned další seminář
- 1991/květen - Dramatická výchova II - pro MŠ
3 půldenní lekce (dramatické hry,
tvořivé výtvarné hry, rytmicko-po-
hybové hry)
- 1991/srpen - Hrajeme si... - pro učit. 1.tř.ZŠ
účast: 25
- 1991/listopad-prosinec - Dramatická výchova (pro
MŠ a vychovatelky školních družin)
Z jednotlivých setkání vydávány
zápisy použitých her.
průměrná účast: 40
- 1992/duben - Setkání s dramatickou výchovou
3 víkendová jednodenní soustředění
pro všechny zájemce
účast: 30
- 1992/březen-červen - Dramatická výchova II - MŠ
3 půldenní semináře - 2 běhy
Z jednotlivých lekcí vydány zápisy
použitých her.
průměrná účast na jednotl. lek-
cích: 45

Stručný výčet svědčí mimo jiné o trvalém zápase o prosazení prvku dramatické výchovy do práce pedagogů v okrese. Prostě to nikdy nevzdali. Na těchto seminářích se vystřídali lektoři: Eva Machková, Olga Strnadová, Hanka Voříšková, Anna Kučerová, Honza Merta, Karel Šefrna, Josef Mlejnek, Zdeněk Petřela, Iva Faltusová

VE SLUŽBÁCH THALIE

60 let se v plné činorodosti profesní (ředitel ZŠ na Pouchově v Hradci Králové) i zájmové (režisér a herec a hybná síla DS Symposion Třebechovice p.O.) dožívá Rudolf Faltejsck. Jeho medailon jsme s předstihem zveřejnili v Hromadě číslo 3 z pera Josefa Tejkla. Všechno platí a ještě daleko víc. Všechno nejlepší, štěstí, zdraví, dlouhá léta, přeje redakce Hromady, středisko IMPULS a jistě i všichni, kteří Rudolfa Faltejska znají.

Fotografie je z oslav 60. narozenin Věrky Husákové, dobré duše úpického divadelního souboru. Štrašně jsem se tam tehdy nakonec opila a můj muž dává tuto historku rád k dobru). Byly dojemné, vše mělo patřičnou úroveň, všichni, včetně tehdy kompetentních orgánů, si Věrky považovali. Soubor si byl jejich zásluh plně vědom. No jo, naše Věruška, říkali. Tehdy mi připadalo, že je to vyjimečné docenění organizačního pracovníka, člověka, ač divadlo aktivně neprovozujícího, divadlu a dění kolem něho zcela oddaného, bez kterého by soubor řadu svých úspěchů neměl, ani by k nim snad nedošel. Věruška byla vždy nenápadná, láskyplná náruč souboru. Zachycovala i hromy a blesky osobních problémů všech členů souboru a snažila se je převádět do dění souboru tak, aby mohl úspěšně existovat. Jistě, byla i hromosvod, který mohl směřování vychýlit, nebo utlumit i aktivizovat. Ale vždy bude pro mě ztělesněním zájmu, které každý divadelní soubor potřebuje. Byla úpickému divadlu vždy oddána cele. Ať už jako profesionální pracovník kulturního zařízení (hodiny nikdy nepočítala), nebo soukromník v důchodu (hodiny nepočítá rovněž). Mohla se ve svých aktivitách někdy třeba mýlit. Ale vždy byla a bude i nadále - nenahraditelná. Služba divadlu byla vždy jejím základním životním posláním. I když se to na první pohled nezdá, takových lidí není v amatérském divadle moc. Tak Věruško - připijím na Tvých 70 let!!! A to i kdybych se znovu opila!

Mirka Císařová

VELICE NÁS MRZÍ, ŽE JSME
NEMOHLI BĚHOPRÁT
STEJNĚ I DALŠÍM
JUBILANTŮM
~ JEDNOTLIVCŮM I SOUBORŮM,
PROTOŽE JSTE NÁS O NICH
NEINFORMOVALI.
TAKŽE: PIŠTE, FOŤTE !!

PELMEL (MIŠMAŠ)

Kde je máme?

Manželé Šurka a Vašek Novotní nám v Chrudimi přesídlili. Mají nové přechodné bydliště v ZŠ v Chrudimi. Vašek totiž přijal místo školníka. Doufám, že nezapomene na dobrou průpravu v divadelní oblasti a bude k žáčkům laskavý.

Alena Čaklová přijala místo v kulturním zařízení města Chrudimi. Předpokládáme, že vzhledem k její rasaně i divadelnímu vzdělání i praxi, to divadelníci v Chotěboři nebudou mít špatné. Pravdou je, že i to, že nám své nové působiště oznámila, o něčem pozitivním svědčí.

Vmčí se k nám Janička Vykydalová-Mandlová!!!

Nastupuje opět ve Svitavách pro oblast slovesných aktivit. Jano, vítej doma, hodně energie a úspěchů. (Jana je bývalá metodička OKS Svitavy, členka souboru "C" Svitavy, neúnavná propagátorka oblasti dramatické výchovy, později pracovnice Institutu dětí a mládeže MŠMT ČR Praha).

Zřejmě nejkurióznější postavení mezi divadelníky získal Jiří Wilda, člen Agentury Ná věži a Volného hereckého sdružení Jičín. Byl 21. března L.P. 1992 starostou města Jičína Miroslavem Matějkou jmenován ve městě ponocným. Má certifikát tohoto znění:

My, starosta města Jičína, a všichni radní, slavnostně prohlašujeme, že jsme se rozhodli v tento den obnovit starobylou tradici města, a to, aby na Valdickou bránu dosazen byl hlásný.

Úřad tento zřizujeme pro kratochvíli jičínských občanů a lidí pocestných, kteří do města našeho zavítati ráčí. Zároveň ale nařizujeme, aby zde přítomný Jiří Wilda, kterého úřadem ponocného pověřujeme, bedlivý pozor dával na město, kdyby snad někde hrozil požár, a krom toho pilně pátral po nepříteli, který by snad mífil k městu.

Za to bude každý rok na Štědrý den dostávat z radnice jeden litr medikamentního likéru zvaného Fern-et stock, paklík tabáku a vánočku. Od každého radního pak jednu kovovou desetikorunu. K výkonu úřadu předáváme novému ponocnému do užívání instrumenty k tomu účelu potřebné a nařizujeme mu, aby poprvé ohlásil hodinu půlnoční.

Ve městě Jičíně 21. března L.P. 1992, starosta Miroslav Matějka, ponocný Jiří Wilda.

PS: Stvrzuji, že jsem se o ponocenství Jiřího Wildy přesvědčila osobně. Jednak jsem kontrolou zjistila, že Jiří Wilda (dle zastlané postele s pruhovanými peřinami v místnosti uprostřed ochozu věže) v pros-torách věže skutečně přebývá; dále jsem vyslechla jeho hlášení jičínským po skončení představení Ná-mluvy ve věži Valdické brány v tomto znění:

Odbila desátá hodina
chval každý duch Hospodina,
opatrujte světlo, ohně,
aby nebyl nikdo škoden,
kdož spíte, spěte,
kdož nespíte, za mrtvé modlete se.
Očekávejte příští.

Hlášení bylo provedeno s příslušnou dikcí, výrazem a osobnostním přispěním, jak se na dobrého amatérského divadelníka sluší.

Potvrzuje návštěvnice věže Mirka Císařová

Redakce Hromady byla velmi potěšena, neboť dostala poštou první pohled pro sebe a taky všech-ny ostatní divadelníky. Poslal jej z dovolené v Roudnici nad Labem Miloš Huml z Úpice. Děkujeme a všem vyřizujeme!!!

V osmdesátých letech krátce existující Loutkářský soubor Žižala TJ Sokol Malšovice Hradec

Králové sice již delší dobu nehraje a neexistuje, leč i přesto se jeho bývalí členové nejméně jednou za rok sejdou. Sešli se i 26. září na "Bejkovně" včetně rodinných příslušníků, tj. manželů, manželek, dětí a psů, k popovídání, pozpívání, opečení buřtů - zkrátka k pobytí. Za rok jich bude nejspíš zase o dva víc: čtvrtého potomka se chystá povít Eva Pecháčková-Krsková, prvního pak Jirka Morávek, respektive jeho žena Jana. Držíme palce, aby to vyšlo.

"Jiráskovskoraisovský slovosled křížený Puchmajerem", tak se vyjádřil profesor Císař o pohádce Strašidlo Bublifuk. Není co dodat.

Stát se může leccos. Když jsme si v porotě při havlíčkobrodské přehlídce divadel pro děti marně lámali hlavu nad smyslem počínání brněnského souboru, který část písní v inscenaci zpíval s hudbou a část bez, vůbec nás nenapadlo, že je to všechno prosté: po našich hlubokomyslných úvahách se nám soubor přiznal, že se mu povedlo při zkoušce před představením vymazat z magnetofonu hudbu ke třem písničkám. Takže: co jiného se dalo dělat!

Naše děti v Turecku

Pod heslem "svět očima dětí" uspořádala mezi-národní amatérská divadelní organizace AITA/IATA, turecké ministerstvo kultury a turecké profesio-nální sdružení TOBAV v Antalyi Druhý světový fes-tival dětského divadla. Jeho základem bylo na pětadvacet inscenací ze všech obydlých kontinentů Jakou reklamu jsme si udělali ve světě my? Československo reprezentoval minisoubor Olgy Str-nadové z ZUŠ Žamberk s adaptací Vančurova Kubuly a Kuby Kubiky pod názvem Za časů ušatých čepic. Kdo ho viděl na Dětském divadelním létě, na Lout-kářské Chrudimi, či na Jiráskově Hronově, snad potvrdí, že divadelně chytrá, dětsky přirozená a od srdce jdoucí inscenace si superlativy mnoha přítomných odborníků nezískávala ani zdaleka jen ze slušnosti.

(velmi zkráceně z článku L. Richtera v AS č. 8/92)

Divadelní posvícení - pořádali v městském parku v Týništi n. Orli. 19. září 1992 týništsťi ochot-níci a městské kulturní zařízení. Místní soubor přispěl do programu výběrem písní z úspěšné diva-delní inscenace Na tý louce zelený. Hosté z Luže pak při této příležitosti uskutečnili již 92. re-prízu (opravdu, to není překlep) svého pořadu Ta naše písnička česká. Divadelní posvícení úspěšně zápolilo s daleko hlučnějšími atrakcemi kolotočů, houpaček a stánků. Je třeba říci, že vyšlo vítěz-ně a své diváky si udrželo.

Po uzávěrce:

Ve dnech 2. až 4. října proběhl v Praze v Žižkovském divadle Přelet nad loutkářským hnízdem, druhý ročník přehlídky nejlepších inscenací loutkářských souborů profesionálních, amatérských i agenturních, kterou pořádá česká sekce mezinárodní loutkářské organizace UNIMA. Bylo narváno - proti lonskému ročníku až překvapivě - a bylo to fajn. Východočeský region měl silné zastoupení: královéhradecký Drak zahrál Pinokia a The Beatles, svitavské Céčko inscenaci Tak trochu..., Divadlo Josef ze Svitav (t.j. Matěj Šefrna) Mysterium cosmographicum a konečně Čmukaři z Modřišic Léčbu neklidem.

Na závěr přehlídky se pak srotila valná hromada české sekce UNIMA, aby zhodnotila svoji činnost a zvolila nové předsednictvo.

DIVADELNÍ TRŽNICE

DIVADELNÍ SOUBOR
HEŘMAN
HEŘMANŮV MĚSTEC

Pavel Dostál - WYTEČNÍCI

Nabízíme partu rozvodádných středoškoláků, kteří hrají sami sebe a s chutí, trochu legrace, trochu satiry, trochu napětí, trochu nostalgie těm, co už odrostli školním lavicím, hezké písničky (třeba ne vždy čistě zazpívané) a trochu naděje, že naše mládež není jen bandou sexem posedlých, fetišujících a sadistických heavymetalistů.

Jsme ochotni hrát dopoledne, odpoledne i večer. Představení je vhodné pro děti od 11 do 111 let. Počítáme, že nám zaplatíte dopravu, dáte nám najíst a napít, případně - bude-li velká tržba - přidáte něco na činnost našemu zřizovateli OB Heřmanův Městec (dohoda na místě). Účinkujících je 15. Co potřebujeme?

- naladěný klavír
- šest školních lavic pro větší děti a 11 židlí (lze zapůjčit v každé škole, v krajním případě přivezeme s sebou)
- 2 velmi pevné úchyty po obou stranách herního prostoru ve výši 200 cm na upevnění ocelového lan-ka s oponou, tak aby před touto zůstal pruh zhruba 200 cm
- postranní výkryty herního prostoru
- osvětlení: není nutné, nebo, co dům dá, nebo si přivezeme s sebou

Délka představení: bez potlesku a opon necelých 60 min., s frenetickým potleskem a cca 30ti oponami, případně sběrem shnilého ovoce a pukavců - 90 min.

Hrát jsme schopni od poloviny října do vyčerpání zájmu a našich sil.

Kontakt: Zuzana Nasková, OB Heřmanův Městec
PSČ 538 03
Josef Řezáč, ZŠ Prachovice, PSČ 538 04
telefon - 93 115

ČERTOVSKÉ POHÁDKY

Čerti se objevují v pohádkách všech evropských národů. Bývají zlí a snaží se člověka obelstít a dostat do pekla. Když je člověk čestný, dobrý a navíc odvážný a chytrý, nemusí se bát ani čerta. Naše představení vychází z této tradice a chce dětem přiblížit méně známé pohádky s čertovským námětem. Je tu pohádka francouzská, anglická, cikánská a slovenská. Každá je jiná, ale všechny mají společné to, co je společné všem pohádkám. Spravedlnost zvířezí. I kdyby tu spravedlnost měl představovat čert.

KDO MÁ SKŘÍTKA, TEN SE MÁ

Námětem pro toto představení je lidová pohádka "Obušku, z pytle ven", která je zde ozvláštěna postavou kouzelného skřítky, který vlastně celý děj řídí. Komičnost a lehkost inscenace je postavena na kontrastu herců a malé loutky a je doprovázena zpěvem a kytarou. S herci Volného hereckého sdružení hru nastudovali Dáda Weissová a Jarda Ipser ze známého loutkářského souboru Čmukaři.

Technické podmínky pro obě představení:

- je určeno pro děti předškolního věku a 1. stupně základních škol
- délka představení: 45-50 minut
- nutný hrací prostor - 3 x 4 m. Možno hrát ve třídách a hernách, jeviště a zatemněný sál není nutný
- cena představení se stanoví dohodou mezi pořadatelem a agenturou
- doprava - osobní auto s přívěsem

KOMEDIE VÁNOČNÍ

K obrazu českých vánoč neodmyslitelně patří zasněžená krajina, vyřezávané betlémy, hlas zvonů, vánoční stromeček a koledy, rodina shromážděná kolem štědrovečerního stolu. A donedávna na mnohých místech naší vlasti patřily ke znamením vánočního času lidové vánoční hry. Obsah svátků se pro mnohé z nás časem zredukoval na pracovní volno, dárky, slavnostní večeři. Chtěli bychom připomenout, čím byli vánoční svátky našim předkům pořadem sestaveným z biblického čtení, koled, úryvků lidových her.

Technické podmínky:

- představení je určeno pro všechny diváky bez věkového omezení
- délka představení - 60 minut
- hrací prostor - 5 x 4 m, jeviště není podmínkou (vstup do hracího prostoru minimálně 1 hod. před začátkem představení)
- cena představení dohodou
- doprava - 1 osobní auto + přívěs

A. P. Čechov: NÁMLUVY

Žert o jednom dějství.

Citujeme z programu:

Rusko si zachovalo v obřadech svatebních, celé množství velice starých zvyků, některé hrubé a podivné, jiné význačné a plné půvabu. V některých krajích dával otec ráno před svatbou své dceři několik ran prutem, upozorňuje ji, že od této chvíle její bude zastupovati v tomto úřadě manžel, a aby nebyla o tom ani nejmenší pochybnost, byly pruty slavnostně odevzdány v kostele novomanželům.

(Henri d'Almérás: Manželství u různých národů)

Technické podmínky:

- představení je určeno dospělým divákům, žákům II. stupně základních škol a studenty středních škol
- délka představení - 55 minut
- hrací prostor - 5 x 4 m, jeviště není nutné
- zásuvka 220 V pro magnetofon a osvětlení
- cena představení se stanovuje dohodou s pořadatelem
- doprava - 1 osobní auto + přívěs

DÁLE Agentura Na Věži PŘIPRAVUJE:

DRAMATIZACI POVÍDEK K. Čapka

W. Shakespeare: FALSTAFF

A. E. Longen: DEZERTÉR Z VOIŠAN

OBNOVUJE - úspěšnou inscenaci TURECKÁ KAVÁRNA R. Thomase

PRÁVĚ DOKONČILA komedii A. S. Puškina: DON JUAN veskrze loutkami velkými hranou a vhodnou i pro představení venku.

Venku je možné hrát i ČERTOVSKÉ POHÁDKY.

KONTAKTY NA AGENTURU!!!

Agentura Na Věži - Valdická brána Jičín
telefon č. 0433/22196

Martin Zajíček - "K" klub Jičín
telefon č. 0433/22451

Nina Martínková - Pardubice
telefon č. 040/20530

R KLUB MLÁDEŽE

ZBUZANY RYCHNOV N/KNĚŽNOU

N a b í z í :

HRAJEME SI - pořad určený mateřským školám a 1. ročníkům základních škol

- Chcete si zahrát na to, jak se dělá podzim (zima, jaro, léto)?
- Chcete si vyjít na procházku, rozdělat si ohníček, opéct brambory, poslechnout pohádku čajové víly, udělat si sníh i sněhuláka, zjistit, kudy chodí v zimě zvířátka a jak se pozná, co všechno dělá jaro?
- Chcete vědět něco o "ubulené" princezně, jak se má víla Křišťálka nebo co pro nás chystá léto?

To všechno - a i něco navíc - můžete a přitom nemusíte vůbec opustit svoji školu. Stačí, když zavete paní EVU ŽATEČKOVOU s pořadem H R A J E M E S I .

Ta s sebou vezme všechno, co bude potřeba a hlavně kouzelné slůvko JAKO. Uvidíte, že potom všechno nabízené společně zažijete. Pro Vaše paní učitelky jen uvádíme, že se seznámíte se základy dramatické přípravy. Ony už také budou vědět, co to je, když jim napíšeme, že si budete hrát se zástupnou a imaginární rekvizitou. Roční období budou zvolena podle typu objednávky.

Jak pořad objednat:

- kdo: R klub mládeže, Zbuzany 533, Rychnov n. K. 516 01, telefon 0445-21063 - každý den
- termín pořadu: vždy dopoledne (nejlépe mezi 8 - 9 hodinou) kromě středy
- náklady na pořad: 150 Kčs + jízdné autobusem (popř. vlakem)
- účinkují: EVA ŽATEČKOVÁ - vyučuje dramatický odbor na Základní umělecké škole v Rychnově n. K.

Technické podmínky:

- připravit místnost tak, aby si mohly děti v prostoru hrát (na zemi, na koberci)
- umožnit 15 minut před pořadem účinkující přípravu rekvizit, scény
- doba trvání pořadu cca 45 minut (podle zapojení dětí)
- doporučujeme účast 25 - 30 dětí ve věku 5-7 let

Těšíme se na spolupráci s Vámi.

R KLUB MLÁDEŽE
Rychnov nad Kněžnou

SLOVO DO PRANICE

OHLAS NA ČLÁNEK ZE IV. ČÍSLA HROMADY

K JESLIČKÁM POSPĚŠME?

Když jsem dočetl traktát o Jesličkách, slyším, jak si říkám: No těbůh, Pepo. Zjišťuji, že to neříkám naštvaně, spíše smutně, s jistou nostalgií za zmizelými časy dravého, provokujícího, často divadelně nedokonalého, ale vždy kůži na trh nesoucího válečného pokřiku divadla Obsazeno a příbuzné company. Ano, časy se mění, a tenhle traktát mi připomíná, myslím, že se nepletu, Kiplingovu básen Šakal, kde ve volné parafrázi se praví: Šakal se v březnu narodil, v květnu májový deštík ho z kropil, a on zavyl - takovou potopu světa jsem ještě nezažil. Jestliže jsem na této scéně především očekával linii kabaretu se zacíleným a nezaměnitelným politizujícím klaunstvím, kabaretu pevného půdorysu současně s pružným, časově reagujícím kontaktem, jež scéna Jesliček umožňuje, to je pravda moje soukromá věc. Jestliže jsem očekával jen občasné, a to zdůraznuji, občasné předvedení výsledků práce frekventantů Jesliček, je to sice též moje věc, ale pochybuji, že časté vypouštění nehotových tvarů inscenace před jakkoli vstřícné diváky, je ku prospěchu žáků školy. Především těch nejmladších. Ne snad pro bariéru nezájmu a kritičnost diváků. Právě naopak. Právě pro vstřícnou rodinnou reakci, která může, a v mnohém případě jistě svede realizátory k postojí směřujícím k povrchnosti, k přibližnosti, k nedostatečnosti, jež se pak odrazí v konfrontaci s publikem jiného rádu v Jesličkách, s publikem očekávajícím co, jak, proč, v plnohodnotném významu slova inscenace. A tady je, myslím, onen neuzřetelný problém vztahující se k divadlu, k vyslovování se divadlem, dramatickým tvarem, a to nemohu a nechci se vyjadřovat k záměrům pedagogickým. Dobrá, nejspíše se těmito slovy vřadím k těm, kdož by rádi zplanýrovali osobitost této scéně dobře miněnými radami zvenčí, ale co si počít s protimluvem: "Připustme seriózní konfrontaci, ale zrcadlem nechť je nám ten, kdo s námi sdílí nejvíce času, kdo své soudy vynáší bezplatně, ba ještě nás finančně podpoří - náš stálý poučený divák." Otázkou též je, čím poučený divák, a jakouže náročností a vstřícností nedovolí, aby Jesličky nerozměnili minci vlastní tváře na drobné.

O přehlídkách amatérských i profesionálních divadel si můžeme myslit každý své, avšak hovořit o pozlátku a svěrací kazajce kompromisů mi připadá víc než pochybné. Divadlo je druh umění, které chce v čase, teď a nyní, cosi vyslovit. Samo za sebe a za sebe a nedílně pro jiné. Neznám případ (ale třeba toho zas moc neznám), že divadlo uzavřené do ulity, do ochranného prostředí, kdy stvořilo co zásadního. Bez proměnné konfrontace je ztraceno přínocmenšky, v tom, jak srozumitelně, to jest jakými prostředky, může své téma, nebo i jen pouhý vtíp, převést z jeviště do hlediště. Jsem přesvědčen, že v kuchyni, ve stálém "rodinném" prostředí, bez příslovcečné kůže na trhu, to možné není. Ještě jednu citaci: "Neboť jsme-li kreativním kolektivem, velmi rychle vytušíme, že divák nechodí ani tak na jednotlivou zdražilou inscenaci, jako na image svého divadla, jemuž je ochoten se upsat coby štangast a rád odpustí i něco nedovařenosti, koupe-li se v očištěné lázni nezaměnitelnosti." Nuže, myslím si, že použité označení štangast je velmi příznačné. Jistě, je převedeno ze sféry pivní do sféry duševní spřízněnosti, nicméně jeho význam a smysl, jako označení druhu konzumenta přicházejícího a vítaného, zůstává. Zůstává tak i můj soukromý smutek.

Nicméně, ze všeho výše napsaného vyjímám působení Jesliček na poli recitačním. Klobouk dolů! Až ke špičkám bot! Nicméně též pozdvihují klobouk nad úsilím a dřinou, již byla scéna Jesličky vydupána ze země.

Nicméně tímto svým subjektivním a i útočným traktátem, bych chtěl Pepu a ostatní oslovit aspoň v tom smyslu, že osm měsíců existence je jen a jen prvních osm měsíců; že tlak návštěvníků, a to i štangastů, bude náročněji narůstat; že experiment je věc chvályhodná, a že zobecnění a z toho vyplývající sebeponaučení a závazky vůči sobě i divadlu, je věc nesnadná.

Štourám do vás, protože si vás dobře pamatuji z časů uplynulých a protože mám k vám kladný vstřícný vztah. Mé smutnění mne v tom utvrzuje.

Vladimír Zajíc

REFLEKTOR

Velmi potřebnou a zajímavou publikaci vydalo informační a poradenské středisko pro místní kulturu REGIS Praha /Blanická 4, 12021 Praha 2 - Vinohrady, telef. č. 250161-4/. Jmenuje se **JAK VZNIKÁ SPOLEK** a poskytuje základní informace všem, kteří chtějí spolek /tedy i divadelní/ založit. Pro orientaci uvádíme z obsahu:

- České spolkové tradice
- O vzniku spolku jako právního subjektu
- Neformální společenství a jeho přeměna ve formální skupinu
- Jak získat právní subjektivitu
- O stanovách spolku
- Poznámky k hospodaření spolků a sdružení
- Spolky a podnikání
- Příjmové zdroje spolků a sdružení
- Nadace
- Jak je to s výdajovou částí hospodaření spolků a sdružení
- Účetnictví spolků
- Právní předpisy vztahující se k činnosti a hospodaření spolků v ČR

Přílohu tvoří Zákon č. 83/90 o sdružování spolků v ČR

Publikaci si můžete zapůjčit i ve středisku IMPULS v Hradci Králové. Je možné si ji objednat na výše uvedené adrese v Praze.

K 200 výročí narození V.K.Klicpery vydalo město Chlumec útlou knižičku Václava Horny OTEC ČESKÉ veselohry. Přináší zasvěcené údaje z Klicperova života a činí to nejen na odpovídající odborné úrovni, ale i velmi čtivě.

MIMO RUBRIKY

UPOZORŇUJEME DOPORUČUJEME

Svaz českých divadelních ochotníků vyhlašuje novou přehlídku

V případě, že se v našem východočeském regionu najde dostatek zájemců, jsme ochotni na základě společného jednání se SČDO uspořádat u nás regionální předkolo!!!!!! Společně s přihláškou dle ustanovení statutu pošlete ale i oznámení o svém zájmu na adresu IMPULSU Hradec Králové, abychom věděli, že máme s vámi počítat!

Národní soutěž a přehlídka
DIVADLA JEDNOHO HERCE 1993

STATUT

Svaz českých divadelních ochotníků vyhlašuje národní soutěž DIVADLA JEDNOHO HERCE 1993, která bude ukončena Národní přehlídkou DJH v Čelákovicích v květnu 1993.

I. Poslání soutěže

1. Posláním soutěže je
 - a) soustředit aktivitu amatérských herců a režisérů v tomto mladém oboru
 - b) vytvořit základ pro pojetí DJH porovnání výkonů a přístupu
 - c) propagovat tvorbu v oboru mezi širokým okruhem amatérů
 - d) vybrat špičkové amatérské výkony pro delegování na DŽ Jiráskova Hronova a pro doporučení na chebské bienále.

II. Podmínky soutěže

1. Soutěže se mohou zúčastnit všichni členové ochotnických a loutkářských souborů i ostatní zájemci (bez souborové příslušnosti) o tento druh divadla z České republiky.
2. Soutěžní výkony mohou čerpat z nejrůznějších předloh, pokud se jim podaří vytvořit základ pro skutečnou hru (hru - monolog, hru - žalobu, hru - výpověď, hru - revokaci apod.)
3. Ve výkonu interpreta se předpokládá maximální proměna textové či syžetové předlohy do aktivního jednání herecké postavy.
4. Soutěžní vystoupení v zahajovacím ročníku nevyklučuje zcela technické i fyzické zprostředkování druhým interpretem jako záminku k rozvinutí tématu, zájem je ovšem o výkony sólistické.
5. Výkony v soutěži se předpokládají:
 - a) v činoherním, loutkohereckém či mimickém projevu
 - b) v rozsahu od 40 minut výše (u inscenací určených dětem do 25 minut)
6. Odborná komise jmenovaná vyhlášovatelem provede výběr inscenací pro národní přehlídku v Čelákovicích do 10. března 1993.

7. Přihlášky do soutěže se podávají na formuláři (žádat na Sekretariátu) nejpozději do 30. listopadu 1992 na adresu: Sekretariát ÚV SČDO, Krymská 21, Praha 10, 101 00.

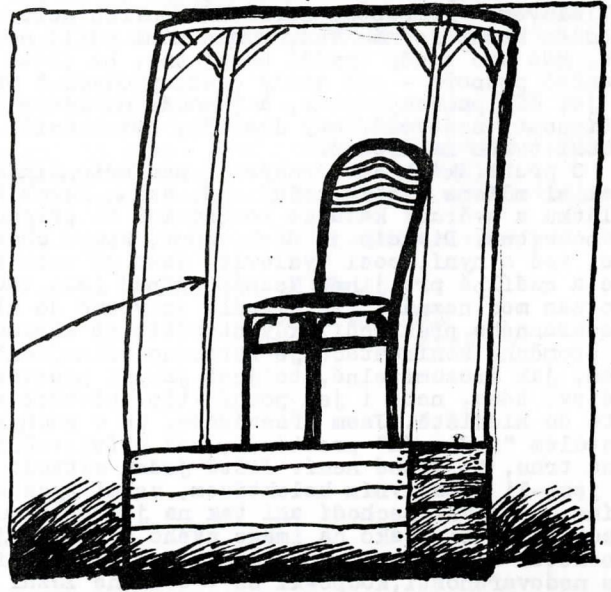
III. Přehlídka

1. Pořadatelem Národní přehlídky DJH 1993 je kulturní dům v Čelákovicích spolu s SČDO - Středočeská oblast Praha.
2. Přípravu a organizaci přehlídky řídí přípravný výbor, do kterého delegují zástupce vyhlášovatel a pořadatelé.
3. Přehlídka proběhne v Kulturním domě v Čelákovicích ve dnech 14. - 16. května 1993.
4. Základní programovou částí přehlídky jsou vybrané inscenace DJH. Pracovní část přehlídky tvoří také veřejná hodnocení inscenací odbornou porotou, semináře, výstavy apod.
5. Vyhlášovatel s pořadatelem jmenují odbornou porotu, která zhodnotí uvedené inscenace podle těchto kritérií:
 - a) výběr tématu ev. předlohy a dramaturgicko-režijní koncepce a příprava vzhledem k dispozici interpretů
 - b) realizační technika projevu vnitřní (emocionální, představová) i vnější (hlasová, pohybová) ve výkonu
 - c) sdělnost a kontakt, působivost a originalita výkonu, projev osobnosti interpreta.
 Odborná porota vede rozborové semináře k jednotlivým inscenacím, zpracovává jejich hodnocení a navrhuje pořadatelům přehlídky možnost ocenění (neurčuje se umístění). Vyhlášovateli soutěže DJH navrhuje porota inscenace pro zařazení do programu DŽ Jiráskova Hronova a pro doporučení na chebské bienále.

IV. Ekonomické zabezpečení

1. Přípravný výbor národní přehlídky vypracuje rozpočet a vyúčtování akce podle zásad dohodnutých mezi vyhlášovatelem a pořadatelem.
2. Příjmy přehlídky plynou ze vstupného a dalších příjmů, z příspěvků pořadatelů a z jiných zdrojů (reklama, fondy, dary apod.).

DIVADLO

JEDNOHO HERCE

ZCELA MIMO RUBRIKU PŘISPĚL SVĀTA VOBEJDA

JAK JSEM SE ZÚČASTNIL...

Jednoho večera jsem s kamarádem seděl v jedné nejmenované hospůdce. Při sklenici různého mochu jsme diskutovali samozřejmě o divadle a o lidech, kteří se kolem něho motají. Kamarád je nazývá "Samochy". Samoch znamená zkratku amatérských ochotníků. Diskuse se rozrůstala a nabírala obrovských rozměrů dvou pivních kritiků.

"Tak ty chceš dělat muzikál, jóó?!" /autor se tehdy chystal dělat Nejkrásnější válku s ochotníky z Luže - pozn. redakce/ - "No nikdy jsem to nedělal, tak bych to chtěl zkusit. Co je na tom divného?" - "Nic, akorát, že se v tom umíš hovno orientovat. Mám pro Tebe návrh jak získat zkušenosti. Já jsem se totiž přihlásil do konkursu na Vinohrady." - "Neblbni, to si myslíš, že tě vemou, jo?!" - "Koukej, já tam mám kamaráda a ten mi říká, že vo nic nejde, že jde vo roští do komparsu a potřebujou jich mnoho. Vodzpívaj to profíci a ty budeš jen klapat hubou. K přihlášce chtěj jenom fotografii a stručnou charakteristiku. Tak poď sbírat zkušenosti!" - "No, zkusit bych to mohl."

Tak jsme šli a doma napsali přihlášku ke konkursu. Problém dělala fotografie. Přehrabovali jsme se v krabici starých fotek až kamarád objevil fotku, kde jsem v noční košili a držím za dřevěná prsa krejčovskou pannu. "To je vono!" Zařval. "Vyfocenej tady seš a to co tam děláš, je vlastně tvoje charakteristika!"

Čas běžel a já jsem na celou záležitost zapomněl. Až jednoho dne jsem dostal obálku, kde byla pozvánka ke konkursu. Tak přeci jenom nekecal! Šel jsem k telefonu a vytočil číslo. "Přišla mi pozvánka na tříadvacátýho února ke konkursu. Na jednu hodinu." - "Nekecej, mně taky." - "Tak to je fajn. Sejdeme se na Valdeku a pudem to rozsvítit!" - "Počkej, neblbni, tady píšou, že si mám připravit dvě písně, alespon jednu v českém jazyce." - "Na to se vykašli, dyť jsem ti říkal, že je to šaškárna. Chtěj prostě zjistit, jestli se nestydíš vylízt najeviště. Tak tříadvacátýho na Valdeku!"

Občerstvení Valdek - 23.2.92 ve 12.00 hod. Nikde nikdo, akorát fronta místních vágusů. Kde ten vůl je! Netrpělivě jsem koukal na hodinky. Nešel ten blbec rovnou do divadla? Půjdu raději taky.

Vinohradské divadlo - 23.2. - 12.25 hod. Chvilí bloudím. Za dveřmi je slyšet známá árie. Sakra, ta válí, hodnotím v duchu hlas dívky. A já blbec sem lezu. Začínal jsem mít takový zvláštní pocit. Jako když nad vámi něco visí a nevíte co to je. Chtěl jsem se sebrat a počkat venku na toho vola, co si to vymyslel. Ale najednou se otevřely dveře. "Vy jdete také do konkursu?" - "Áneo.." Vykoktl jsem. "Tak pojďte, máme zrovna volno." nebylo úniku. Vzal jsem odevzdané svůj part, kde jsem měl připraveny dvě národní písničky - U našeho dvora, náš Vitoušek vorá a Koupím já si koně vraný - a vešel jsem. Tma, pouze osvětlené jeviště a na něm klimpr s klimpristou. "Jméno?" Ozvalo se z té tmy. - "Vobejda." Ve tmě to zašumchichotalo. Vstoupil jsem na jeviště, odevzdal rozmnožený part a soustředil se. Jakýsi člověk /zřejmě režisér" mne ze tmy požádal, abych začal. Klimpr se rozezvučel a já se zhluboka nadýchnu. Samozřejmě brzy, tak jsem musel ještě jednou a tím mi ujel nástup ke zpěvu. Vehementně jsem se to snažil dohnat, raději jsem sklopil oči k partu, aby viděli, že umím noty. "U našeho dvora, náš Vitoušek vorá, strakatý volečky má. Až pole dorá, nea mne si zavlá..." - "STOP!!!" Zařval ten člověk ze tmy. "Pane! To co nám tu předvádíte jste se mohl naučit ve škole. A nazpaměť! Pane! Vždyť vy neumíte skoro nic!!! Děkujeme vám, pane!!" Sebral jsem notový materiál a svižně seběhnul z je-

viště. "Nashledanou." Nikdo mi neodpověděl.

Domů jsem dojel. Druhý den mně tchýně požádala o doprovod na technickou prohlídku vozidla. V místnosti, kde jsme čekali na výsledky, ležely na stole noviny. Upoutal mě známý nápis s postavou děvčátka. "Les Miserablés" plus titulek - Konkurs uzavřen. V konkursu na světoznámý muzikál zvítězili: Jiří Korn, Karel Černoch, Helena Vondráčková, Lucie Bílá....."Jéžíšmarjá, kam já jsem se to cpal!" Paní od okénka zavolala: pojďte si pro doklady! "Já tu svině zabiju!" Zařval jsem. Všichni strnuli a nechápavě se na mne podívali. Protože jen já jsem věděl, která ta svině je pravá.

PS. Kamarád se nikdy do žádného konkursu nepřihlásil, byl to jeden z jeho oblíbených žertíků.

Victor Hugo - Svatopluk
Vobejda.

Poznámka redakce:

To vše se stalo. Svāta to vypráví tak neodolatelně a s takovým humorem, že jsme ho požádali, aby nám to pro Hromadu napsal. Takže napsal. Ještě s řadou dalších příhod, které ten den prožil. Konkursu se již tak netýkaly /i když divadla samozřejmě ano, vezmeme-li v úvahu ono známé, že "divadlo je život a jde zase do života"/. S jeho svolením, které nám udělil v průvodním dopise, jsme je proto vynechali a udělali některé drobné úpravy. Originál mu ale vracíme a všem, kdo mají zájem si ho přečíst doporučujeme, aby se s touto žádostí při nejbližším východočeském setkání na něj obrátili.

Svatopluk Vobejda je svérázná postava amatérského divadla východočeského regionu. Byl jedním z posluchačů lidové konzervatoře východočeského kraje - obor režie. Za dva roky, kdy na setkání posluchačů dojížděl, se mu podařilo shromáždit kolem sebe řadu příběhů přímo legendárních. Tradují se a stojí za vyprávění.

Po letech jsem viděla Svātu v obleku na slavnostním večeru k vyhodnocení literární soutěže Proseč Terezy Novákové. Působil důstojně, působil na cítě, řádně vyslovoval a vůbec, vše bylo veskrze seriózní. Neoklamal mne. Chválabohu, jak dokazuje příspěvek, život ho zcela nepřeválcoval!

V současné době se Svatopluk Vobejde pohybuje v těsné blízkosti souboru v Luži.

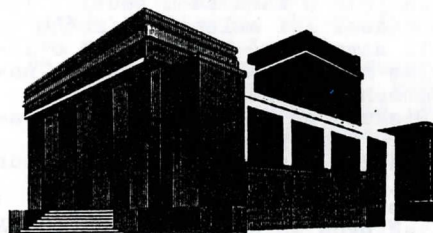
Srdečně ho zdraví redakce a

Mirka Císařová

DVACETIKORUNA

NAŠICH DĚDŮ A OTCŮ
POSTAVILA JIRÁSKOVO
DIVADLO V HRONOVĚ
- VAŠICH DVACET KORUN
ZACHOVÁ
DIVADLO
PRO NAŠE VNUKY.

HRONOVSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO • 549 31 HRONOV • HOSTOVSKÉHO 242 • CZECHOSLOVAKIA

TEL. 0441/813 14
FAX. 0441/811 72

V Hronově 10. září 1992

V á ž e n í d i v a d e l n í p ř á t e l é .

obracíme se na Vás, příznivce amatérského divadla, tak jako se před více než 63 lety obraceli naši předchůdci na ochotníky. Za účinné pomoci ochotníků z celé republiky uskutečnili myšlenku postavit vlastní ochotnické divadlo z výnosu celostátní sbírky.

28. září 1930 se poprvé otevřela opona Jiráskova divadla v Hronově, aby se zde mohli scházet amatérští divadelníci na nejstarším evropském divadelním festivalu " Jiráskův Hronov ", který je zapsán v mezinárodním kalendáři přehlídek a stal se pojmem v celé Evropě. Z daleko menší slávy se po letošním festivalu opona Jiráskova divadla zavřela na delší dobu z důvodů havarijního stavu elektroinstalace a strojního zařízení divadla.

Rekonstrukce jeviště si vyžádá náklad ve výši 4 miliónů korun. Nepodaří-li se tyto prostředky zajistit, je budoucnost divadelní tradice ohrožena a jeviště proslulého hronovského divadla zůstane beze světla i bez zvuku stepé a němé.

Obracíme se proto na všechny, o kterých víme, že osud Jiráskova divadla a divadelního festivalu jim není lhostejný s prosbou o pomoc. Prosíme o zorganizování sbírky ve Vašem divadelním souboru a městě. Stačí Vaše dvacetikoruna a bude-li nás 200.000 je Jiráskovo divadlo zachráněno a Vaší zásluhou proběhne rekonstrukce tak, aby se 63. Jiráskův Hronov v srpnu 1993 mohl konat na novém, současnou technikou vybaveném jevišti.

Případné příspěvky na rekonstrukci Jiráskova divadla můžete poslat příloženou složenkou.

Naši dědové dokázali divadlo postavit - dokážeme ho my zachránit ?

Za hronovské ochotníky Vám upřímně děkují

Miroslav Hrubý
Ing. Miroslav HRUBÝ
starosta města

MĚSTSKÝ ÚŘAD
549 31 HRONOV
okres Náchod

Jiří Bartoň
JIŘÍ BARTOŇ
ředitel IKS

HRONOVSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO

Mistra Aloise Jiráka
549 31 HRONOV

KONTO: Komerční banka, pobočka Náchod,
číslo účtu: 33323 - 551/0100
variabilní symbol 92, konstantní symbol 2619
DEVIZOVÉ KONTO: Komerční banka,
pobočka Náchod,
číslo účtu: 34278 - 23651 - 551/0100

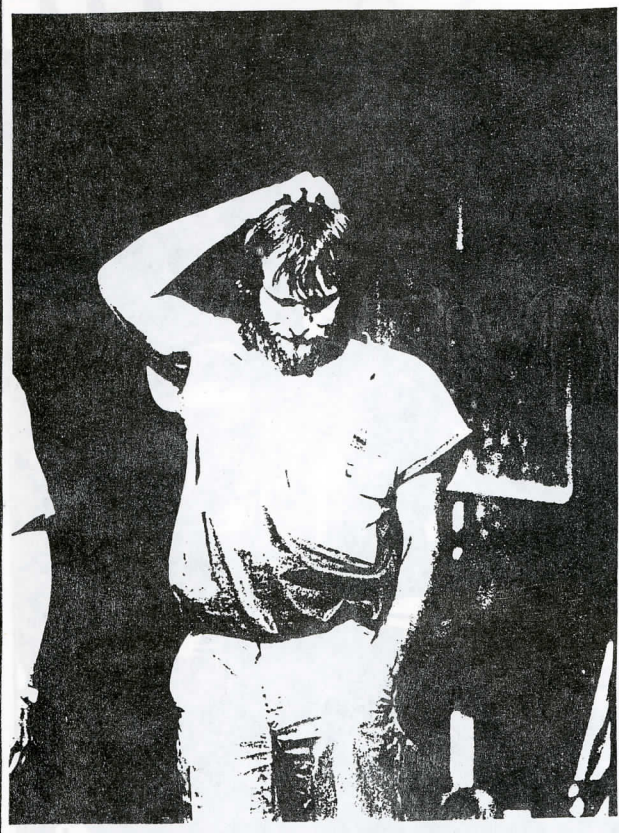
FOND NA ZÁCHRANU JEVIŠTĚ JIRÁSKOVA DIVADLA V HRONOVĚ

NA NÁRODNÍ PŘEHLEDKU
VENKOVSKÝCH DIVADELNÍCH
SOUBORŮ 1992
"KRAKONOSŮV
DIVADELNÍ
PODZIM"

BYL DELEGOVÁN ZA VÝCHODOČESKÝ REGION
SOUBOR "KRAKONOSŮV"

Z VYSOKÉHO
NA JIZEROU
S INSCENACÍ
HRŮ
A. PROCHÁZKY
"KLÍČE
NA
NEDELI".

MIMO HLAVNÍ
PROGRAM,
BYL PRO PŘEDVEČER
NÁRODNÍ PŘEHLEDKY
ZAŘAZEN SEMILSKÝ
SOUBOR
S INSCENACÍ
W. SHAKESPEARA
"ZKROČENÍ
ZLE
ŽENY"

HROMADA č. 5 - Vydává Středisko amatérské kultury IMPULS Hradec Králové, Okružní 1130, PSČ 500 03, telef.č. 049/46560, 42769 - ve spolupráci s Volným sdružením východočeských divadelníků. Redakce: Alena Exnarová, Mirka Císařová, Karla Džrrová, Jan Merta. Výtvarný redaktor: Mario Alfieri. Na čísle spolupracují: Jaroslava Vajrauchová, Bohumila Györgyová.

Neprošlo jazykovou úpravou.
Registrováno na RK OÚ v Hradci Králové pod č. 31/91.